ΕΤΟΣ Η'.—ΑΡΙΘΜΟΣ 1511

ΤΡΙΤΗ

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ { Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ. Ι. Α. ΒΡΕΤΟΣ. Γ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἐν Γαλατᾷ, ὁδὸς Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας, ἀριθμὸς 23.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τοῖς συντάκταις.

ΝΕΟΛΟΓΟΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ.

29/10 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1874

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ.

Ἐτησία προπληρωτέα ἐν Κωνσταντινουπόλει ..... Φρ. 46
» » ἐν ἐπαρχίαις καὶ Ἑλλάδι ..... » 60
» » ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ῥουμανίᾳ ..... » 70
» » ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ρωσσίᾳ ..... » 80

Ἕκαστον φύλλον τιμᾶται γροσίου.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

Ἀγγελίαι . . πρὸς γρ. 2 τὸν στίχ. | Ἐν τοῖς διαφόροις γρ. 10 τὸν στίχ.
Διατριβαὶ ἐν τῇ 3 σελ. » 5 » | Λίρ. Τουρκίας πρὸς γρ. 100.

Διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν ἴδ τελευταίαν σελίδα.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Πολιτικὸν δελτίον—ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ—Τροποποίησις τοῦ κανονισμοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου—ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ Γαλλία (ἡ ῥῆξις τοῦ κόμματος τῶν βοναπαρτιστῶν) —Γερμανία (κρίσεις γερμανῶν περὶ τῆς δίκης τοῦ Βαζαίν)—Ἰταλία (τὸ ἐπεισόδιον Λαυάρμορα) —ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ—Τὸ ἐν Βησσάνῃ παρθεναγωγεῖον—ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ—ΕΜΠΟΡΙΚΑ—Ἐπιφυλλίς. Ἡ περιοδεία τῆς γῆς εἰς ὀγδοήκοντα ἡμέρας (συνέχεια).

Κωνσταντινούπολις, 28 Ἰανουαρίου.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.

Αἱ συνεδριάσεις τῆς γαλλικῆς ἐθνοσυνελεύσεως ἤρχισαν καὶ ἐξακολουθοῦσιν ἐν Βερσαλλίαις χωρὶς νὰ παρουσιάζωσιν ἐκτάκτους περιστάσεις καὶ ταραχώδη ἐπεισόδια. Πρό τινων ἡμερῶν μόνον ὁ τηλέγραφος ἐποιήσατο μνείαν τῆς ἐπὶ τῇ παρουσιάσει νέων φόρων πρὸς ἰσορρόπιαν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐγερθείσης συζητήσεως καὶ τοὺς ἐπὶ ταύτῃ γεννηθέντας φόβους περὶ τῆς θέσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν κ. Μάγνου, ὅστις ἐν τῇ κυβερνήσει ἀντιπροσωπεύει τὸ βοναπαρτιστικὸν στοιχεῖον, ὅπερ ἄλλοτε συνέπραξεν εἰς τὴν ἀνατροπὴν τοῦ κ. Θιέρς, ἀλλ' οἱ φόβοι οὗτοι φαίνονται διασκεδασθέντες διὰ ἐξοικονομήσεως τῶν περιστάσεων. Ἔκτοτε οὐδεὶς νεώτερος, τοὐλάχιστον φανερὸς, κλονισμὸς ἐπῆλθεν ὅπως διαταράξῃ τὴν ὄψιν τῶν πραγμάτων, ἐκτὸς τῶν συνήθων ἄλλως καὶ ἀπαραιτήτων μικρῶν ἐπεισοδίων, ἅτινά εἰσιν ἡ τροφὴ τοῦ γαλλικοῦ καὶ σχεδὸν εἰπεῖν ἐν γένει τῶν κοινοβουλίων καὶ ὧν ἡ ἐπιῤῥοὴ διέρχεται πρὸς ὥραν ἀνεπαίσθητος. Καὶ ὅμως, ὡς ἐκ τῶν ἐφημερίδων καὶ τῶν ἐκ Γαλλίας ἀνταποκρίσεων εἰκάζεται, ἡ κατάστασις δὲν φαίνεται διατελοῦσα ὅλως ἀσφαλὴς καὶ πάντη ἀμοιρος περιπετειῶν. Μεθ' ὅλην τὴν προκήρυξιν τῆς ἑπταετοῦς ἐξουσίας τοῦ στρατάρχου Μὰκ-Μαὼν, ἥτις ἐκρίθη ὡς ἡ πανακεια τῶν περιστάσεων καὶ τὸ πρόχειρον τῆς στιγμῆς καταφύγιον εἰς τοὺς λεγομένους συντηρητικούς, οὐχ ἧττον ἕκαστον κόμμα ποθεῖ καὶ εὐχαρίστως θὰ συνετέλει εἰς τὴν ἀνατροπὴν τοῦ ἑπταετοῦς τούτου καθεστῶτος πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ἰδίου οἰκοδομήματος, πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ ἰδιαιτέρου σχεδίου ὅπερ οἱ πάντες ἔχουσιν ἕτοιμον, καραδοκοῦντες καὶ ἐπιζητοῦντες τὴν ὥραν ὅπως ἐφαρμόσωσιν αὐτὸ εἰς τὴν Γαλλίαν. Ἐκεῖνοι οἵτινες πρὸ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς ἑπταετοῦς προεδρείας ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ στρατάρχου Μὰκ-Μαὼν ἦσαν οἱ ἀσπονδότεροι αὐτῆς πολέμιοι διορῶντες ὄπισθεν αὐτῆς ὑστεροβουλίαν τοῦ παρασκευάσαντος αὐτὴν συνδέσμου, παρίστανται νῦν οἱ θερμότεροι τῆς ἤδη συγκεκροτημένης ἐξουσίας θιασῶται καὶ ὑπέρμαχοι, οὐδόλως διαμφισβητοῦντες ἢ ὑποσκάπτοντες τὸ κῦρος τῆς ἐξουσίας τοῦ στρατάρχου Μὰκ-Μαὼν, ἀγωνιζόμενοι δὲ μόνον νὰ παρεισαγάγωσι βαθμηδὸν εἰς αὐτὴν τὰ στοιχεῖα τοῦ οἰκείου προγράμματος καὶ περιστοιχίσωσιν εἰς πρώτην εὐκαιρίαν τὴν ἐξουσίαν ταύτην διὰ φίλων αὐτοῖς προσώπων καὶ φίλων ἰδεῶν. Ἀλλ' οἱ συντηρητικοὶ τῆς ἄκρας δεξιᾶς, οἱ καθαροὶ νομιμόφρονες καὶ ἀγνοὶ τοῦ κόμητος Σιαμβὸρ θιασῶται, τείνοντες χεῖρα εἰς τὴν ἐπούλωσιν τῶν ἀναγκῶν τῆς στιγμῆς διὰ τῆς παρατάσεως τῆς ἐξουσίας τοῦ στρατάρχου Μὰκ-Μαὼν, ἐβαυκαλίζοντο ὑπὸ τῆς γλυκείας ἐλπίδος ὅτι τὴν ἐξουσίαν ταύτην θὰ ἠδύναντο νὰ ἐκμεταλλευθῶσιν εὐκόλως καὶ νὰ μεταχειρισθῶσιν αὐτὴν γέφυραν μεταβάσεως πρὸς τὴν πανηγυρικὴν ἀναβίβασιν τοῦ κόμητος Σιαμβὸρ ἐπὶ τοῦ θρόνου. Ὁ στρατάρχης Μὰκ-Μαὼν, ἐφαντάζοντο οὗτοι, δὲν θὰ ἐδυσκολεύετο ν' ἀπαλλαγῇ τοῦ βάρους τῆς διευθύνσεως τῶν πραγμάτων τῆς πατρίδος του ἐπὶ τῶν ὤμων ἑτέρου, αὐτὸς μένων πάντοτε τὸ μέγα στρατιωτικὸν καὶ ἰσχυρὸν ἐν τοῖς πολιτικοῖς πρόσωπον τῆς νέας ταύτης καταστάσεως, ἣν μόνην θέλουσιν οἱ νομιμόφρονες ἑδραίαν καὶ συντηρητικήν. Ἀλλ' ἡ ἀνωτάτη ἐξουσία ἔχει πολλῷ μεῖζον θέλγητρον ἢ ἡ διαδραμάτισις δευτερεύοντος καὶ τὸ χείριστον ὑπόπτου προσώπου συστήματος, οὗ αἱ ἀρχαὶ θὰ ἦσαν ἔνοχοι καὶ ἡ ἀνάπτυξις ἐπικίνδυνος καὶ ἀκροσφαλής, ὁ δὲ στρατάρχης Μὰκ-Μαὼν σκέπτεται οὐχὶ ἀλόγως, ἴσως, ὅτι πολλῷ μᾶλλον ἐξυπηρετεῖ τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος αὐτοῦ συντελῶν εἰς τὴν ὑποστήριξιν τοῦ καθεστῶτος ἢ προφερόμενος εἰς βιαίαν καὶ οὐχὶ ἀκίνδυνον μεταπολίτευσιν οἵαν ἐπιζητοῦσιν οἱ ἀνυπόμονοι καὶ οἱ μὴ εὐαρεστούμενοι εἰς τὰ παρόντα. Οὕτως ἐμάθομεν ἐσχάτως ἐκ τηλεγραφικῆς εἰδήσεως ὅτι ὁ προεδρεύων τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας στρατάρχης ἐδράξατο εὐκαιρίας τινός, ὅπως διακηρύξῃ ὅτι θέλει μεριμνήσει δραστηρίως ὑπὲρ τῆς ἀπαραμειώτου τηρήσεως τοῦ καθεστῶτος καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν θεσμῶν τῆς Γαλλίας ἐν τῷ παρόντι συστήματι. Ἡ διακήρυξις αὕτη τοῦ στρατάρχου εἶναι ἄμεσος ἀπάντησις πρὸς τὰς σκευωρίας αἵτινες ἤδη λέγονται χαλκευόμεναι ἐν Γαλλίᾳ μεταξὺ τῶν νομιμοφρόνων πρὸς ἐπιδίωξιν τῆς παλινορθώσεως τοῦ βουρβονίδου κόμητος Σιαμβόρ, ὅστις καὶ αὐτὸς μετέβη παρὰ τοῖς ὀπαδοῖς αὐτοῦ ὅπως δῷ νέαν ὤθησιν εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτῶν καὶ χρησιμεύσῃ τὸ κέντρον πάσης ἐνεργείας πρὸς τοῦτο. Ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Βρογλή, εἰς τὴν πλειονότητα τῆς ὁποίας ἐν τῇ Βουλῇ περιείχετο ὡς σπουδαῖον στοιχεῖον καὶ τὸ κόμμα τῶν νομιμοφρόνων, δὲν ἐτόλμα κατ' ἀρχὰς νὰ ἐλέγξῃ ἀπ' εὐθείας τὴν προστατευομένην ὑπ' αὐτῶν ἐνέργειαν πρὸς κλονισμὸν τοῦ ἀξιώματος τῆς ἐξουσίας τοῦ στρατάρχου Μὰκ-Μαὼν. ὁ δὲ κ. Βρογλή, φόβῳ μὴ ἡ κυβέρνησις στερηθῇ τῆς ψήφου τῶν νομιμοφρόνων, ἀπέφευγε μάλιστα νὰ διατυπώσῃ τραγνῶς ἐν τῇ ἐθνοσυνελεύσει καὶ τὸ φρόνημα τῆς κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὸ καθεστὼς τῆς ἑπταετοῦς ἐξουσίας, ἡς ἡ ἀσφαλὴς καὶ ἀκλόνητος διατήρησις κακῶς ἦχει εἰς τὰς ἀκοὰς τῶν ἄλλα βυσσοδομούντων ὀπαδῶν τῆς βουρβονικῆς παλινορθώσεως. Ἀφ' ἑτέρου δ' ἐνῷ τὰ ἐν τῇ κυβερνήσει πρόσωπα φαίνονται διατηροῦντα πλήρη οὐδετερότητα, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ μοναρχικὰ σχέδια καὶ τὰς σκέψεις ἄλλων συναδέλφων αὐτῶν ἐν τῇ Βουλῇ, ἀνεπαισθήτως, οὕτως εἰπεῖν, ὁ δοὺξ τοῦ Ὠμάλ προάγεται ἔν τε τοῖς ἐπισήμοις κύκλοις ἀκολουθῶν τὸ στρατιωτικὸν αὐτοῦ στάδιον καὶ παρὰ τῇ κοινωνίᾳ ὡς ἄνθρωπος οἱονεὶ τοῦ μέλλοντος καὶ οὐ τὸ πρόσωπον δὲν θὰ ἦναι ἄσχετον ὅλως πρὸς τὰς μελλούσας τύχας τῆς Γαλλίας. Ἐπὶ πᾶσιν ὅμως προσθετέον ὅτι κατ' αὐτὰς ἕκτακτος ὀργασμὸς ἀνεφάνη καὶ μεταξὺ τῶν βοναπαρτιστῶν οἵτινες διακυμαίνονται μεταξὺ τῶν συντηρητικῶν καὶ τῶν δημοκρατικῶν ἐπέχοντες καὶ ἐνεργοῦντες ὅπως ἐκμεταλλευθῶσι τὰς περιστάσεις καὶ τὰς ἐνεργείας τῶν ἄλλων χάριν τοῦ ἰδίου ἀγῶνος ὅστις δὲν φαίνεται ὢν ὁ ἧττον δημοτικώτερος ἐν Γαλλίᾳ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

(ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΒΟΡΔΕΑΝΟΥ).

ΑΥΣΤΡΟΟΥΓΓΑΡΙΑ.

Βιέννη, 7 φεβρουαρίου.

Οἱ κεφαλαιοῦχοι ἡμῶν εἶναι πρόθυμοι νὰ μετάσχωσιν εἰς δάνειον γενησόμενον πρὸς τὴν ὀθωμανικὴν κυβέρνησιν ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως τοῦ νὰ συστηθῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει διεθνὴς ἐπιτροπὴ οἰκονομικῆς ἐξελέγξεως.

Ὑποεπιτροπή τις τοῦ κοινοβουλίου ἐκπονεῖ νόμον περὶ τοῦ γάμου.

Αὐτόθι, 8.

Ἡ ὑποεπιτροπὴ ἤρξατο ἤδη τῶν συνδιακέψεων αὐτῆς πρὸς ἐκπόνησιν τοῦ περὶ ὑποχρεωτικοῦ πολιτικοῦ γάμου νόμου.

ΓΑΛΛΙΑ.

Βερσαλλίαι, 7.

Ὁ κ. Βοφρὲ ἐξελέγη ἐκ νέου πρόεδρος τῆς ἐθνοσυνελεύσεως διὰ ψήφων 348 κατὰ 246 δοθεισῶν ὑπὲρ τοῦ κ. Σαίη.

Ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ σύγκειται ἐκ 18 μελῶν τῆς δεξιᾶς καὶ 12 τῆς ἀριστερᾶς ἐν οἷς φαίνεται καὶ ὁ κ. Ῥουὲ, τοῦθ' ὅπερ ἐπροξένησε παράδοξον αἴσθησιν.

Πιθανολογεῖται ὅτι ὁ κ. δοὺξ τοῦ Ὠμὰλ διορισθήσεται ἀρχηγὸς τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου.

Βερσαλλίαι, 8.

Ἡ τροπολογία τοῦ κ Σαίη ἀπεκρούσθη διὰ ψήφων 434 κατὰ 249.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

Βερολῖνον, 8.

Σημαντικὸν συλλαλητήριον διοργανίζεται ὅπως ἀνταποκριθῇ πρὸς τὰς ἐκφρασθείσας ὑπὸ τῶν Ἄγγλων συμπαθείας ἐν τῷ θρησκευτικῷ ζητήματι.

ΑΓΓΛΙΑ.

Λονδῖνον, 7.

Οἱ συντηρητικοὶ ἐκέρδησαν 71 ψήφους ἐν ταῖς νέαις ἐκλογαῖς· ἡ ἄνοδος ὑπουργείου Δισραέλη εἰς τὰ πράγματα θεωρεῖται βεβαία.

Παρασκευάζεται συλλαλητήριον καθολικῶν.

Ὁ κ. Ῥότσχιλδ ἀπέθανε.

ΟΛΛΑΝΔΙΑ.

Αἴη, 8.

Ὁ σουλτάνος τοῦ Ἀτσὶν ἀπέθανε.

Οἱ κάτοικοι τοῦ Ἀτσὶν εἶναι λίαν ἐξηρεθισμένοι καὶ παρασκευάζονται εἰς ἀπεγνωσμένην ἀντίστασιν Ὁ στρατηγὸς Σβῆτεν ἀναμένει ὅπως ἐνεργήσῃ τὴν καθησύχασιν τῶν πνευμάτων.

ΕΛΛΑΣ.

Ἀθῆναι, 6.

Ἕνεκα τῆς ἀφθόνου χιόνος αἱ μεταξὺ πολλῶν μερῶν συγκοινωνίαι διεκόπησαν.

Λέγεται ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις θέλει παρουσιάσει τὸν κ. Ζαΐμην ὡς ὑποψήφιον εἰς τὴν προεδρείαν τῆς Βουλῆς.

(ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΡΕΟΥΤΕΡ).

ΑΓΓΛΙΑ

Λονδῖνον, 7.

Βεβαιοῦται ὅτι ὁ κ. Γλάδστων ἔδωκε τὴν παραίτησιν αὐτοῦ.

Ἐξελέγησαν εἰς τὸ κοινοβούλιον 484 ὑποψήφιον, ἐξ ὧν 255 συντηρητικοὶ καὶ 229 φιλελεύθεροι. Οἱ συντηρητικοὶ ἐκέρδησαν 71 ἕδρας καὶ οἱ φιλελεύθεροι 27.

Αὐτόθι,

Ἡ πόλις τοῦ Λονδίνου, ἥτις ἐν τῷ προτέρῳ κοινοβουλίῳ ἀντεπροσωπεύετο ὑπὸ τριῶν φιλελευθέρων καὶ ἑνὸς συντηρητικοῦ ἐξελέξατο νῦν τρεῖς συντηρητικοὺς καὶ ἕνα φιλελεύθερον.

Ὁ βαρὼν Μέγερ δὲ Ῥότσχιλδ ἀπεδίωσε.

ΓΑΛΛΙΑ.

Παρίσιοι, 7.

Ὁ κ. Βυφὲ ἐξελέγη ἐκ νέου πρόεδρος τῆς ἐθνοσυνελεύσεως διὰ ψήφων 348.

Αὐτόθι, 8

Ἡ ἐθνοσυνέλευσις ἀπέῤῥιψε τὴν πρότασιν τοῦ κ. Λὲ Ρουαγιὲ περὶ ἐλαττώσεως τοῦ εἰς τὴν Τράπεζαν διδομένου ἐτησίου χρεωλυσίου.

Ἡ ἐπιτροπὴ, ἥτις συνέστη ὅπως ἐξετάσῃ τὴν αἴτησιν τοῦ διοικητοῦ Παρισίων ὅπως παραχωρηθῇ ἄδεια πρὸς καταδίωξιν τοῦ κ. Βλογκοὺρ, θέλει ἀποφανθῇ ὑπὲρ τῆς αἰτηθείσης ἀδείας.

Ὁ κ. Σοῦτσος κατεδικάσθη εἰς τετραετῆ φυλακὴν διὰ τὴν μονομαχίαν αὐτοῦ μετὰ τοῦ πρίγκηπος Γκίκα· οἱ μάρτυρες αὐτοῦ εἰς τριετῆ καὶ οἱ μάρτυρες τοῦ πρίγκηπος Γκίκα εἰς διετῆ φυλάκισιν.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ.

Ὡς γνωστόν, ὁ διέπων τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον κανονισμὸς εἶναι ὁ προσωρινὸς τοῦ 1838, οὗ τὰς οὐσιώδεις ἐλλείψεις κατέδειξε μὲν τρανῶς ὁ χρόνος, ἀλλ' οἱ πολιτευόμενοι ἀσχολούμενοι ἀεὶποτε εἰς πράγματα σπουδαιότερα, φαίνεται, περὶ μικροῦ ἐποιοῦντο τὰ ἀφορῶντα τὸ ἀνώτατον τοῦτο ἐθνικὸν ἐκπαιδευτήριον εἴτε πάντῃ πρὸς αὐτὸ ἀμελῶς ἔχοντες, εἴτε τὸ πολὺ περιοδικῶς ὑπισχνούμενοι βελτιώσεις τινὰς καὶ μεταῤῥυθμίσεις, αἵτινες πρὸ ὀντος τοῦ χρόνου τοσοῦτον κατελείχθησαν ἀναπόδραστοι.

Σήμερον εὑρισκόμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν ν' ἀναγγείλωμεν, ὅτι ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Δεληγεώργη, συναισθανθεῖσα μίαν τῶν σπουδαιοτέρων ἀναγκῶν τῆς χώρας, συντάξασα προτίθεται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ δύο νομοσχέδια τὸ μὲν περὶ τοῦ Πανεπιστημίου, τὸ δὲ ὁρίζον τὰ προσόντα τῶν ὑπαλλήλων. Τὰ νομοσχέδια ταῦτα, περιῤῥέοντα ἡμῖν ἐξ Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου ἀνταποκριτοῦ δημοσιεύομεν ἀσμένως· τοῦτο δὲ ποιοῦμεν τοσούτῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον ἐν αὐτοῖς βλέπομεν ὅτι ὁ κ. Δεληγεώργης οὐ μόνον κατεῖδε τὸ ὑπάρχον κενόν, ἀλλὰ καὶ καλῶς ἐνόησε νὰ πληρώσῃ αὐτὸ ἀσχοληθεὶς οὐχὶ ἐπιπολαίως, ὡς ἐκ τῶν νομοσχεδίων φαίνεται, εἰς τὴν μελέτην τῶν κατὰ τὴν ἑλληνικὴν ὑπαλληλίαν καὶ τὰς ἐλλείψεις τοῦ ἀνωτάτου τῆς Ἑλλάδος ἐκπαιδευτηρίου.

Ἐκ τούτων τὸ μὲν νομοσχέδιον περὶ τῶν προσόντων τῶν ὑπαλλήλων δημοσιεύομεν αὔριον, τὸ δὲ περὶ τοῦ Πανεπιστημίου καταχωροῦμεν ἀμέσως κατωτέρω.

Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο περιέχει δύο οὐσιώδεις καινοτομίας: τὴν σύστασιν ἰδίας σχολῆς τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν καὶ τὴν τῆς προκαταρκτικῆς, κληθείσης προακαδημαϊκῆς.

Καὶ αἱ μὲν πολιτικαὶ ἐπιστῆμαι, καθαρῶς εἰπεῖν, μέχρι τοῦδε τυγχάνουσι παρ' ἡμῖν παντελῶς ἄγνωστοι. Εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι παροδικῶς πως οἱ φοιτηταὶ τῆς νομικῆς σχολῆς ἠκροῶντο ἐπί τινα καιρὸν τῶν μαθημάτων τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας. Ἀλλὰ καίπερ τοῦ μαθήματος τούτου λίαν χαριέντως καὶ ἐμβριθῶς συνάμα διδασκομένου ὑπὸ τοῦ σεβαστοῦ καθηγητοῦ κ. Ι. Σούτσου, οἱ εἰς τὰς παραδόσεις φοιτῶντες ἦσαν ἀείποτε ὀλίγιστοι καὶ ἀραιοί. Ἀλλ' οὔτε ἦν δυνατὸν νὰ γείνῃ ἄλλως· οἱ φοιτηταὶ τῆς νομικῆς καὶ ἐάν πως ἠσχολοῦντο περὶ τὸ μάθημα ἐκεῖνο, δὲν ἐπεδίδοντο εἰς τὴν μελέτην αὐτοῦ μετὰ τῆς δεούσης σπουδῆς καὶ βουλήσεως, ἅτε δὴ φρονοῦντες ὅτι ἡ πολιτικὴ οἰκονομία μηκρὰν ἢ οὐδεμίαν εἶχε σχέσιν πρὸς τὴν ἐκμάθησιν τῶν νόμων.

Ὀλίγιστοι ἄρα ἦσαν οἱ καταγινόμενοι καὶ ἐκμανθάνοντες τὴν πολιτικὴν οἰκονομίαν τὴν σπουδαιοτάτην ταύτην ἐπιστήμην παντὶ πολίτῃ, καὶ μάλιστα εἰς τὰ δημόσια μιγνυομένῳ, ἀλλὰ καὶ οὗτοι ὅλως αὐτοπροαιρέτως κατεγίνοντο εἰς αὐτήν.

Ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως ἰδίου τμήματος τῆς σχολῆς τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν προέκυψε καὶ ἕτερον κακὸν διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι, οἵτινες φρονοῦντες ὅτι ἡ νομικὴ ἐπιστήμη ἦν ἀναγκαία καὶ κατάλληλος εἰς πάντα δημόσιον ὑπάλληλον, ἔτρεχον πάντες ἀθρόοι καὶ κατελάμβανον τὰς ἕδρας τῆς σχολῆς ἐκείνης. ὅθεν ἐπὶ τέλους ἐξήρχοντο τοσοῦτον πολυάριθμοι καὶ διὰ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ὅλως δυσανάλογοι, νομομαθεῖς καὶ δικηγόροι.

Τοῦ λοιποῦ ὁ ἀριθμὸς τῶν φοιτητῶν τῆς νομικῆς σχολῆς δὲν θ' ἀνέρχηται εἰς τοὺς 100, οἱ δὲ δικηγόροι δὲν θὰ πλημμυρῶσιν ἀνὰ τὰς εὐρείας καὶ κομψὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ ἀριθμὸς διαμερισθήσεται ἀναλόγως, πλεῖστοι δὲ θὰ ἦναι οἱ ἀκροώμενοι τῶν πολιτικῶν μαθημάτων.

Ἐκ τούτων ῥροῦμεν ὅτι ἡ σύστασις ἰδίας σχολῆς τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν διττῶς ὠφελήσει· ἀφ' ἑνὸς θὰ περιστείλῃ τὸν δυσανάλογον ἀριθμὸν τῶν φοιτητῶν τῆς νομικῆς, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου ὁ αὐτὸς θεσμὸς συμπληροῖ καὶ μέγιστον χάσμα ἐν τῷ ἡμετέρῳ Πανεπιστημίῳ, ὅπερ ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην ἦτο ἀτελέστατον, ἀφ' οὗ δὲν παρεδίδετο ἐν αὐτῷ, σχεδὸν εἰπεῖν, οὐδὲν τῶν πρακτικωτάτων μαθημάτων μιᾶς τῶν εὐρυτέρων καὶ ὑψηλοτέρων ἐπιστημῶν.

Ἐκτὸς δὲ πάντων τούτων διὰ τῆς συστάσεως τῆς νέας ταύτης σχολῆς ἐπιτυγχάνεται καὶ ἕτερον· ἡ δέουσα μόρφωσις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐν Ἑλλάδι, ὅπερ κατὰ τὸ νομοσχέδιον εἶναι ὁ κυριώτερος αὐτοῦ σκοπός.

Τὸ πρόγραμμα τῆς σχολῆς ταύτης, ὡς κατωτέρω ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἀναφέρεται, εἶναι πληρέστατον, συνταχθὲν μὲν κατὰ τὰ προγράμματα τῶν πανεπιστημείων τῆς Εὐρώπης, ἰδίᾳ δέ, ἐὰν δὲν ἀπαιτοῦμεθα, τῶν τῆς Γερμανίας, ἀλλὰ συμπληρωθὲν καὶ μετασκευασθὲν κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἑλληνικῆς χώρας.

Μόνον ἡ θέσις τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου, ὁμολογοῦμεν, ἐφάνη ἡμῖν οὐχὶ ἀπολύτως ἀναγκαία ἐν τῷ προγράμματι τῆς νέας σχολῆς. Τὴν δευτερεύουσαν δὲ τούτου σημασίαν κατιδὼν καὶ ὁ ἕλλην ὑπουργὸς, ὥρισε ἵνα μὴ οἱ φοιτηταὶ ὑρίστανται ἐξετάσεις καὶ εἰς τὸ μάθημα τοῦτο, ἀλλὰ νὰ προσάγωσιν ἁπλῶς ἀποδείξεις ἀκροάσεως αὐτοῦ.

Διὰ τῆς διατάξεως ταύτης, νομίζομεν, ὁ ὑπουργὸς κατέστρεψεν ὅ,τι ἔπλαττε διὰ τῆς ἑτέρας χειρός.

Ὁ ἕλλην ὑπουργὸς δὲν ἀγνοεῖ βεβαίως ὁποίαν σημασίαν δι' ἕλληνα φοιτητὴν δύναται νὰ ἔχῃ ἡ ὑποχρέωσις τοῦ νὰ προσενέγκῃ ἐν ἀνάγκῃ ἀπόδειξιν ἀκροάσεως μόνον ἑνὸς μαθήματος. Ἡ προμήθεια ἁπλῆς ἀποδείξεως εἶναι εὐκολώτατον· ἀλλὰ πάντες γινώσκουσιν, ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οὐδεὶς σπουδαστὴς θέλει φοιτᾷ τακτικῶς εἰς τὰ μαθήματα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου, ὅπερ ἐκ τούτου γενήσεται εἰκονικόν. Ἀλλὰ τότε δὲν βλέπομεν τὴν ἀνάγκην τῆς διατάξεως. Κάλλιστον νὰ μὴ ὁρισθῇ τι, ἀφοῦ ἐκ τῶν πρότερον εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ὁ ὅρος δὲν θέλει τηρηθῆ.

Ὁπωσδήποτε τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι πολὺ σπουδαῖον, ἡ δὲ παρατήρησις αὕτη οὐδόλως προτίθεται νὰ ὑποδείξῃ ὡς ἐλλιπὲς τὸ ἄλλως καλὸν πρόγραμμα τῆς σχολῆς τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν.

Ἐκτὸς τῆς καινοτομίας ταύτης τὸ νομοσχέδιον ἐπιφέρει καὶ ἄλλην μεταῤῥύθμισιν, ἥν, τὸ γ' ἐφ' ἡμῖν, δὲν θεωροῦμεν τοσοῦτον σπουδαίαν, ὅσον τὴν πρώτην.

Δευτέρα μεταῤῥύθμισις εἶναι ἡ σύστασις γενικῆς τινος προκαταρκτικῆς σχολῆς καλουμένης προακαδημαϊκῆς.

Κατὰ τὰς περὶ τούτου διατάξεις τοῦ λοιποῦ ἕκαστος φοιτητής, ὅπως ἐγγραφῇ εἰς εἰδικήν τινα σχολήν, ἀνάγκη νὰ φοιτήσῃ ἐπὶ ἓν τοὐλάχιστον ἔτος εἰς τὴν προακαδημαϊκὴν σχολήν, καὶ ὑποστᾷ πρὸ αὐτῆς τὰς ἐνεργηθὲν τοσοῦτον εὐχερῶς, ὁ ὑποδιοικητὴς Γωτιέρος Ῥάλφ ἠρκεῖτο ἀποκρινόμενος ὅτι, κατ' ἐκείνην ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν ὁ ταμίας ἠσχολεῖτο νὰ καταχωρήσῃ λῆψιν τριῶν σελινίων καὶ ἓξ πεννῶν καὶ ὅτι δὲν ἠδύνατο πάντως νὰ προσέχῃ πανταχοῦ.

Ἀλλ' ἐνταῦθα ἁρμόδιον κρίνομεν νὰ παρατηρήσωμεν——τοῦθ' ὅπερ δυνατὸν νὰ ἑρμηνεύσῃ κάλλιον τὸ πρᾶγμα—ὅτι τὸ θαυμάσιον τοῦτο τῆς ἀγγλικῆς Τραπέζης (Bank of England) κατάστημα καθ' ὑπερβολὴν κηδόμενον τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ δημοσίου οὔτε αὐλικοὺς διατηρεῖ, οὔτε ἀπομάχους, οὔτε κιγκλίδας ἔχει· τὸ δὲ χρυσίον, τὸ ἀργύριον, τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια διατελοῦσιν ἐν αὐτῷ ἐλευθέρως ἐκτεθειμένα εἰς τὴν διάθεσιν, ὡς εἰπεῖν, τοῦ παρατυχόντος· ἀδύνατον νὰ θέσωσιν ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν τιμιότητα οἱουδήποτε διαβάτου. Τῶν δεξιωτέρων τις μάλιστα παρατηρητῶν τῶν ἀγγλικῶν ἠθίρων διηγεῖται τὸ ἑξῆς· εὑρισκόμενος ἡμέραν τινα ἔν τινι τῶν αἰθουσῶν τῆς Τραπέζης, ἔσχε τὴν περιέργειαν νὰ ἴδῃ μετὰ πλείονος προσοχῆς ὄγκον χρυσοῦ ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ λιτρῶν βάρους ἐπὶ τοῦ ἀβακίου τοῦ ταμίου ἐκτιθειμένον· λαβὼν δὲ τοῦτον καὶ παρατηρήσας μετέβαλε πρὸς τὸν παριστάμενον, ὅστις μετεβίβασεν εἰς ἄλλον καὶ οὗτω καθεξῆς, ὥστε ὁ ὄγκος ἐκεῖνος ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα μεταφερόμενος προὐχώρησε μέχρι τοῦ μυχοῦ σκοτεινοῦ τινος διαδρόμου, μόλις δὲ μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν θέσιν του, ἐνῷ ὁ ταμίας οὐδ' ἤγειρε κἂν τὴν κεφαλήν.

Ἀλλὰ τῇ 29 σεπτεμβρίου τὰ πράγματα δὲν συνέβησαν κατὰ τὸν αὐτὸν ἀκριβῶς τρόπον· ὁ φάκελλος τῶν τραπεζικῶν γραμματίων δὲν ἐπανῆλθεν, ὅτε δὲ τὸ μεγαλοπρεπὲς ὡρολόγιον, τὸ ὑπεράνω τοῦ Drawing-office τεθειμένον, ἔστημε τὴν πόμπτην ὥραν καθ' ἣν κλείονται τὰ γραφεῖα, οὐδὲν εἶχεν ἄλλο νὰ πράξῃ ἡ ἀγγλικὴ Τράπεζα, ἢ νὰ καταχωρήσῃ ἐν τῷ λογαριασμῷ τ

νενομισμένας ἐξετάσεις νὰ τύχῃ τοῦ βαθμοῦ ἄριστα ἢ καλῶς.

Ἡ προκαθηματικὴ σχολή, ὡς τὰ κατ' αὐτὴν ὁρίζει τὸ νομοσχέδιον, καθ' ἡμᾶς τυγχάνει ὅλως καινοφανής. Προκαταρκτικαί τινες σχολαί, ἀλλ' εἰδικαὶ δι' ἑκάστην ἐπιστήμην ὑπάρχουσι καὶ ἀλλαχοῦ, ὡς λ. χ. ἐν Γερμανίᾳ, ἔνθα οἱ φοιτηταὶ τῆς ἰατρικῆς, μετὰ διετῆ ἀκρόασιν ὡρισμένων τινῶν μαθημάτων ἐξετάζονται εἰς τὴν φυσικήν, χημείαν, βοτανικὴν καὶ εἶτι ἄλλο μάθημα συγγενές. Ὅθεν ἡ ὑπὸ τῶν φοιτητῶν τῆς ἰατρικῆς σχολῆς ἀκρόασις τῶν μαθημάτων ἐκείνων ἀναλογεῖ βεβαίως πρὸς τὴν προκαθηματικὴν σχολὴν τοῦ νομοσχεδίου τοῦ ἕλληνος ὑπουργοῦ, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι ὅλως τὸ αὐτό. Κατὰ τὸ ἑλληνικὸν νομοσχέδιον ἡ εἰς τὴν προκαθηματικὴν σχολὴν φοίτησις εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ πάντας τοὺς φοιτητάς, ἄρα ὅλων τῶν σχολῶν. Κατὰ τὸ νομοσχέδιον ὁ βουλόμενος νὰ σπουδάσῃ νομικὰ ἀνάγκη ν' ἀκροασθῇ τῆς φυσικῆς καὶ χημείας, τῆς ἱστορίας τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ ἐπὶ ἓν ἔτος νὰ φοιτήσῃ εἰς τὸ φροντιστήριον τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων, μεθ' ὃ ὀφείλει (ἐκτὸς τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας) νὰ ἐξετασθῇ εἰς τὰ μαθήματα ἐκεῖνα, προσέτι δὲ νὰ ἦναι κάτοχος καί τινος ξένης γλώσσης τῆς γαλλικῆς, γερμανικῆς, ἢ ἀγγλικῆς. Οἱ ὁρισμοὶ οὗτοι φαίνονται ἡμῖν αὐστηρότεροι τοῦ δέοντος.

Τελευτῶντες δὲν δυνάμεθα εἰμὴ νὰ ἐπαινέσωμεν καὶ ἄλλας τινὰς ἐπουσιωδεστέρας μεταρρυθμίσεις, περὶ τὴν διάρκειαν τῶν ἐν ἑκάστῃ τῶν σχολῶν τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου σπουδῶν, αἵτινες δὲν θὰ διαρκῶσι πλέον ὡς πρότερον τέσσαρα, ἀλλὰ καὶ τρία μόνον ἔτη ἀρκοῦσιν. Καὶ αἱ ἄλλαι δὲ μικρότεραι μεταρρυθμίσεις, φρονοῦμεν ὅτι καὶ αὗται δικαίως καὶ καταλλήλως ἐπενέχθησαν ἐν τοῖς τελευταίοις ἄρθροις τοῦ αὐτοῦ νομοσχεδίου.

Ἐν τέλει ἐκφράζομεν καὶ πάλιν τὴν χαρὰν καὶ τὸν ἔπαινον διὰ τὴν ἀγαθὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ἕλληνος πρωθυπουργοῦ· εὐχόμεθα δὲ ἀπὸ καρδίας τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου ὅπερ ἔχει ὡς ἑπεται:

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ κανονισμοῦ τῶν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ σπουδῶν.

Ἄρθρ. 1. Εἰς τὰς ὑπαρχούσας τέσσαρας σχολὰς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου προστίθεται καὶ πέμπτη εἰδικὴ σχολή, ἡ τῶν **πολιτικῶν ἐπιστημῶν**, ἑτέρα δὲ γενικὴ, καλουμένη **προκαθηματικὴ**.

Σκοπὸς τῆς μὲν σχολῆς τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν εἶναι ἰδίως ἡ ἐπιστημονικὴ μόρφωσις τῶν δημοσίων λειτουργῶν, τῆς δὲ προκαθηματικῆς ἡ προπαρασκευὴ πρὸς ἀκρόασιν καὶ σπουδὴν τῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκομένων εἰδικῶν ἐπιστημῶν.

Α'. ΠΡΟΚΑΘΗΜΑΙΚΗ ΣΧΟΛΗ.

Ἄρθρ. 2. Ὁ ἐγγραφόμενος εἰς τὴν σχολὴν ταύτην πρέπει νὰ φέρῃ ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ πτυχίον τῆς Ριζαρείου σχολῆς. Ἐπιτρέπεται δὲ ἡ ἐγγραφὴ καὶ τῶν φερόντων τὰ πτυχίον τῆς σχολῆς τῶν τεχνῶν ἢ τινος ἑτέρου ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ τῇ ἀλλοδαπῇ ἐκπαιδευτηρίου τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως μετὰ προηγουμένην ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐξέτασιν.

Ἄρθρ. 3. Τῆς σχολῆς ταύτης ἡγεῖται ὡς κοσμήτωρ αὐτῆς ὁ τοῦ φιλολογικοῦ φροντιστηρίου διευθυντής· διαρκεῖ δὲ ἡ ἐν αὐτῇ διδασκαλία ἐπὶ ἓν ἔτος καὶ εἶναι ἀκροαματικὴ μετὰ ἀσκήσεων καὶ καθημερινῶν ἐξετάσεων, ἐφ' ὅσον τὰ διδασκόμενα μαθήματά εἰσι δεκτικὰ αὐτῶν.

Λήξαντος τοῦ ἔτους, ὁ φοιτητὴς ἐξετάζεται ὑπὸ τῆς σχολῆς, καὶ τυχὸν τοῦ βαθμοῦ ἄριστα ἢ καλῶς λαμβάνει προκαθηματικὸν δίπλωμα, περιέχον σημείωσιν τοῦ βαθμοῦ τούτου· ἄνευ δὲ τοῦ διπλώματος αὐτοῦ δὲν ἐπιτρέπεται ἡ εἰς εἰδικήν τινα σχολὴν ἐγγραφή.

Ἄρθρ. 4. Τὰ ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ διδασκόμενα μαθήματά εἰσι τὰ μὲν κοινὰ πᾶσι τοῖς φοιτηταῖς, τὰ δὲ εἰδικὰ κατὰ τὴν ἐπιστήμην, ἣν ἕκαστος προτίθεται νὰ διδαχθῇ.

Κοινὰ μαθήματα εἶναι:

α) Τὰ τοῦ φροντιστηρίου τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων.

β) Στοιχεῖα φυσικῆς καὶ χημείας.

γ) Ἱστορία τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους.

δ) Μία τῶν ἓξ γλωσσῶν, ἤτοι γαλλικὴ, γερμανικὴ ἢ ἀγγλική.

Εἰδικὰ μαθήματα εἶναι:

α) Τὰ τοῦ φροντιστηρίου τῆς ῥωμαϊκῆς φιλολογίας διὰ τοὺς ἐγγραφησομένους εἰς τὴν νομικήν, τὴν θεολογικὴν ἢ τὸ φιλολογικὸν τμῆμα τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς.

β) Ἡ ἐπίπεδος καὶ σφαιρικὴ τριγωνομετρία καὶ ἡ ἀνωτέρα ἄλγεβρα διὰ τοὺς εἰς τὸ τμῆμα τῶν φυσικομαθηματικῶν.

γ) Στοιχεῖα φυσιογραφίας, διπλογραφία καὶ λογιστικὴ διὰ τοὺς εἰς τὴν σχολὴν τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν.

δ) Φυσιογραφία διὰ τοὺς σπουδάσοντας τὴν ἰατρικήν.

Ἄρθρ. 5. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω μαθημάτων εἰς τὴν ἱστορίαν δὲν δίδονται ἐξετάσεις, ἀλλὰ μόνον προσάγεται ἀπόδειξις περὶ τῆς τακτικῆς ἀκροάσεως αὐτῆς· ἡ δὲ σπουδὴ τῆς διπλογραφίας, τῆς λογιστικῆς καὶ τῶν νεωτέρων γλωσσῶν καὶ ἡ ἐξέτασις εἰς τὰ μαθήματα ταῦτα γίνονται ἐν τῇ σχολῇ τῶν τεχνῶν.

Β'.

ΣΧΟΛΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ.

Ἄρθρ. 6. Ἡ ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ ἐπιστημονικὴ σπουδὴ εἶναι τριετὴς, περιλαμβάνει δὲ τὰ ἑπόμενα μαθήματα.

α') Φυσικὸν δίκαιον,

β') δημόσιον δίκαιον,

γ') διεθνὲς δίκαιον,

δ') ἐκκλησιαστικὸν δίκαιον,

ε') πολιτικὴν καὶ δημοσίαν οἰκονομίαν καὶ στατιστικήν,

ς') διοικητικὸν δίκαιον, ἤτοι περὶ διοικήσεως ἐν γένει καὶ περὶ οἰκονομικῆς διοικήσεως,

ζ') στοιχεῖα ποινικοῦ νόμου καὶ ποινικῆς δικονομίας,

η') ἐμπορικὸν νόμον καὶ βιομηχανικὴν νομοθεσίαν,

θ') στοιχεῖα ἀστυκοῦ δικαίου καὶ πολιτικῆς δικονομίας,

ι') πολιτικὴν ἱστορίαν καὶ γεωγραφίαν,

ια') στοιχεῖα ἀγροτικῆς καὶ βιομηχανικῆς χημείας καὶ τεχνολογίαν,

ιβ') στοιχεῖα δασολογίας, δασονομίας καὶ γεωργικῆς.

ιγ') τουρκικὴ καὶ ἀραβικὴ γλῶσσα.

Ἄρθρ. 7. Ἐκ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ μαθημάτων τὰ τῆς πολιτικῆς καὶ δημοσίας οἰκονομίας καὶ στατιστικῆς καὶ διοικητικοῦ δικαίου θέλουσι παραδίδεσθαι ἐπὶ διετίαν, τῶν δὲ λοιπῶν ἡ παράδοσις δὲν θέλει παρατείνεσθαι πλέον τοῦ ἔτους.

Ἡ δὲ σπουδὴ τῆς τουρκικῆς καὶ ἀραβικῆς γλώσσης εἶναι προαιρετικὴ καὶ γίνεται ἐν τῇ σχολῇ τῶν τεχνῶν ἔνθα δίδεται καὶ ἡ εἰς αὐτὴν ἐξέτασις.

Ἄρθρ. 8. Τὰ μέχρι τοῦδε εἰς τὴν νομικὴν σχολὴν ὑπαγόμενα μαθήματα τῆς πολιτικῆς καὶ δημοσίας οἰκονομίας καὶ τοῦ δημοσίου, διοικητικοῦ καὶ διεθνοῦς δικαίου θέλουσι μετατεθῇ εἰς τὴν σχολὴν τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν. Τὰ μαθήματα ταῦτα εἰσὶν ὑποχρεωτικὰ καὶ τοῖς φοιτηταῖς τῆς νομικῆς· ἀλλ' ἡ πολιτικὴ καὶ δημοσία οἰκονομία καὶ στατιστικὴ καὶ τὸ διοικητικὸν δίκαιον θέλουσι παραδίδεσθαι τοῖς φοιτηταῖς τῆς σχολῆς ταύτης στοιχειωδῶς.

Ἄρθρ. 9. Ἡ ἀπολυτήριος ἐξέτασις ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ γίνεται πρῶτον μὲν ἐγγράφως, εἶτα δὲ προφορικῶς καὶ δημοσίᾳ· ὁ δ' εὐδοκιμήσας λαμβάνει τὸν ἀκαδημαϊκὸν βαθμὸν τοῦ **προλύτου** καὶ τὸ οἰκεῖον δίπλωμα, ἐν ᾧ σημειοῦται ἡ ἐπιστημονικὴ τοῦ ἐξετασθέντος ἀξία. Εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν δίκαιον δὲν δίδεται ἐξέτασις, ἀλλὰ μόνον προσάγεται ἀπόδειξις τακτικῆς ἀκροάσεως.

Ἄρθρ. 10. Εἰς διδακτορικὴν ἐξέτασιν εἰσὶ δεκτοὶ οἱ ἐπὶ τετραετίαν ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ φοιτήσαντες καὶ τῶν φιλοσοφικῶν μαθημάτων καὶ τῆς γενικῆς ἱστορίας ἀκροασθέντες.

Ἡ διδακτορικὴ ἐξέτασις δύναται νὰ δοθῇ μετὰ τὴν ἀπολυτήριον ἢ συγχρόνως μετ' αὐτῆς. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιστάσεις ὁ ἐξεταζόμενος ὀφείλει νὰ ἐξετασθῇ εἴς τε τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ μαθήματα καὶ εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν δίκαιον, καὶ νὰ παρουσιάσῃ τὴν νενομισμένην ἐναίσιμον διατριβὴν καὶ ὑποστῇ πρὸς ὑπεράσπισιν αὐτῆς τὸν δημόσιον διαγωνισμόν.

Ὁ προλύτης τῆς σχολῆς ταύτης δύναται πάντοτε νὰ προσέλθῃ πρὸς διδακτορικὴν ἐξέτασιν.

Γ'. ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.

Ἄρθρ. 11. Ἡ ἐν ἑκάστῃ τῶν σχολῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου σπουδὴ διαρκεῖ τρία ἔτη· ὁ δὲ διδακτορικὸς βαθμὸς ἀπονέμεται μόνον μετὰ τετραετῆ ἐν αὐτῇ διδασκαλίαν.

Εἰς τὰς διδακτορικὰς ἐξετάσεις τῶν φοιτητῶν τῆς νομικῆς ἐφαρμόζονται κατὰ πάντα οἱ ὁρισμοὶ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ἄρθρ. 12. Διὰ βασιλικοῦ διατάγματος δύναται πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου ν' ἀνατεθῇ προσωρινῶς εἰς τοὺς καθηγητὰς τινὸς τῶν σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἡ τοῦ αὐτοῦ ἢ ἑτέρου μαθήματος λαμβάνει ἐπιμίσθιον μέχρι δραχμῶν διακοσίων κατὰ μῆνα.

Περὶ ἐπιχορηγήσεως εἰς τοὺς ὑφηγητὰς ἰσχύουσι τὰ ἐν τῷ νόμῳ περὶ δημοσίων λειτουργῶν ὁριζόμενα.

Εἰς τοὺς καθηγητὰς τοῦ φιλολογικοῦ φροντιστηρίου θέλει χορηγεῖσθαι ἐπιμίσθιον δραχμῶν ἑκατὸν κατὰ μῆνα, εἰς δὲ τὸν διευθυντὴν αὐτοῦ δραχμῶν ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα.

Ἄρθρ. 13. Ἕκαστος τῶν ἐξεταζομένων ὀφείλει νὰ προκαταβάλῃ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου κατὰ μὲν τὰς προκαθηματικὰς ἐξετάσεις δραχ. πεντήκοντα, κατὰ δὲ τὰς ἀπολυτηρίους ἢ διδακτορικὰς δρ. ἑκατόν. Ἀμφοτέρων τῶν ποσῶν τούτων τὸ ἥμισυ διανέμεται κατὰ τὸν ἐκδοθησόμενον παρὰ τῆς συγκλήτου κανονισμὸν εἰς τοὺς ἐξετάζοντας καθηγητάς.

Ἄρθρ. 14. Ὁ παρὼν νόμος δὲν ἐφαρμόζεται ὡς πρὸς τοὺς φοιτητὰς τοῦ Πανεπιστημίου ὅσοι ἐνεγράφησαν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 15. Διὰ βασιλικοῦ διατάγματος θέλουσι κανονισθῇ τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΓΑΛΛΙΑ.

Η ΡΗΞΙΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΒΟΝΑΠΑΡΤΙΣΤΩΝ.

Ἐν τῷ χθεσινῷ ἡμῶν δελτίῳ ἐσκιαγραφήσαμεν τὰ κατὰ τὴν ῥῆξιν τοῦ βοναπαρτικοῦ κόμματος ἐν Γαλλίᾳ ἥτις διατελεῖ οὖσα ἀντικείμενον ἱκανοῦ λόγου παρὰ ταῖς γαλλικαῖς ἐφημερίσι. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ὡς καὶ τὰς ἐξ αὐτοῦ προβλεπομένας συνεπείας ὁ ἐκ Παρισίων ἀνταποκριτὴς τοῦ «Βορρᾶ» τῶν Βρυξελλῶν περιγράφει ἐν τοῖς ἑπομένοις:

Ἡ ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν βοναπαρτιστῶν παραχθεῖσα ῥῆξις ἔχει σημασίαν πολλῷ μείζονα ἢ ὅσον στέργουσι νὰ ὁμολογήσωσι τὰ ὄργανα τοῦ Σισλεχούρτ. Ὅλον τὸ δημοκρατικὸν στοιχεῖον τοῦ βοναπαρτισμοῦ ἐξολισθαίνει ἀπὸ τῆς διευθύνσεως τοῦ ἀρχαίου τῆς αὐτοκρατορίας ἐπιτελείου καὶ τρέπεται πρὸς τὸν πρίγκηπα Ναπολέοντα. Ἡ λειποταξία αὕτη παρήγαγεν, ὡς εἰκός, ἀλγεινοτάτην αἴσθησιν ἐπὶ τῶν παλαιῶν βοναπαρτιστῶν οἵτινες ἱκανὴν ἔχουσι νοημοσύνην ὅπως ἐννοήσωσιν ὅτι «ἡ ναπολεόντειος ἰδέα» δὲν συνίσταται μόνον εἰς τὸ περιοχυροῦν τὴν τάξιν τῶν ἀστῶν διὰ περιτειχίσματος χωροφυλάκων καὶ εἰς τὸ ἐκμεταλλεύεσθαι καὶ διευθύνειν τοὺς δημοκρατικοὺς καὶ ἀναστατικοὺς τῆς ἐποχῆς. Ὁ ἐπίσημος βοναπαρτισμὸς τῆς δευτέρας αὐτοκρατορίας εἶχε λησμονήσει τελευταῖον ὅτι ἡ ἐπιτυχία Ναπολέοντος τοῦ Γ' ὠφείλετο πολλῷ μᾶλλον εἰς τὴν συνδρομὴν τῆς ἐργατικῆς καὶ ἀγροτικῆς δημοκρατίας ἢ εἰς τὴν σιγηλὴν καὶ παθητικὴν συγκατάθεσιν τῆς ἀστυκῆς τάξεως. Ναπολέων ὁ Γ' ἐὰν ἐμερίμνα περὶ τῆς ἐνθαῤῥύνσεως τῶν χρηστῶν δὲν ἔπαυεν οὐχ ἧττον ὢν πρόμαχος καὶ τῆς ἐπαναστάσεως καὶ ἡ δημοκρατία συνεχώρει τῷ αἰχμαλώτῳ τῆς Χάμ, τῷ σοσιαλιστῇ συγγραφεῖ, τῷ ἐλευθερωτῇ τῆς Ἰταλίας, πολλὰ πράγματα ἅπερ ἠδύναντο νὰ κατερειπώσωσι τὴν δημοτικότητα μονάρχου κληρονομικοῦ.

Ἴσως θὰ εἴπῃ τις ὅτι τὸ διπλοῦν τοῦτο πρόσωπον ὑπῆρξεν ἡ μόρσιμος αἰτία τῆς πτώσεως τῆς αὐτοκρατορίας. Ἔστω, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀποδεικνύει ὅτι οἱ θιασῶται τοῦ νεαροῦ ἐξορίστου τοῦ Σισλεχούρστ ἐξελέξαντο δι' αὐτὸν τὴν βελτίονα ὁδὸν συνταυτίζοντες τὴν αὐτοκρατορίαν μετὰ τοῦ ἀγῶνος τῶν συντηρητικῶν, οἷον ἐννοοῦσιν αὐτὸν αἱ «διευθύνουσαι τάξεις» καὶ ἡ ἐθνοσυνέλευσις τῶν Βερσαλλιῶν. Ἐὰν πρόκηται μόνον περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς ἠθικῆς τάξεως, ὁ στρατάρχης Μὰκ Μαὼν, ὁ δοὺξ τοῦ Ὠμάλ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ κόμης Σαμβόρ, παρέχουσι πλείονα ἐγγύησιν ἢ δεκαεπταέτης μόλις νεανίας. Ὁπωσδήποτε ὁ ἐπίσημος βοναπαρτισμὸς διέῤῥηξε καθ' ὁλοκληρίαν σχεδὸν τὰς σχέσεις μετὰ τῆς ἐργατικῆς δημοκρατίας, ὁ δὲ πρίγκηψ Ναπολέων ὡκειοποιήθη τὸ ἕτερον τῶν δύω προσώπων ἅπερ ὁ ἐξάδελφός του ἐξεπλήρου. Φαίνεται δὲ ὅτι ἡ τακτικὴ αὕτη ἀπήνεγκεν ἤδη τοὺς καρποὺς αὐτῆς καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ «Ἐθνικοῦ Μέλλοντος» σχεδιασθεῖσα συμμαχία ἔλαβε διαστάσεις ἀρκετὰ ἐπιφόβους διὰ τοὺς ἀρχαίους βοναπαρτιστάς. Πρό τινων ἑβδομάδων ὁ «Τύπος» ἐφείλκυε τὴν προσοχὴν τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ ἀξιοσημειώτου τούτου γεγονότος, ὅτι παρὰ τῆς δημαγωγικῆς παρισινῆς τάξεως ὁ πρίγκηψ Ναπολέων ἐθεωρεῖτο ὡς κεκλημένος ἵνα πραγματοποιήσῃ τὰς ἰδέας τῆς ἀληθοῦς, ἐλευθέρας καὶ σοσιαλιστικῆς δημοκρατίας, ὁ δὲ κ. Γαμβέττας ἐθεωρεῖτο πολλῷ δεύτερος. Αἱ πληροφορίαι αὗται εἶχον συλλεχθῇ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας κ. Λέαντος Ρενωλ. Σήμερον αἱ ὑπὸ τοῦ «Ἐθνικοῦ Μέλλοντος» ἐξενεχθεῖσαι ἰδέαι εὑρίσκουσιν ἠχὼ ἐν ταῖς δύω Σιαρέντ, τῇ Βανδέᾳ ταύτῃ τοῦ βοναπαρτισμοῦ.

Τὸ ὑπὸ τοῦ «Ἐθνικοῦ Μέλλοντος» δημοσιευθὲν ἄρθρον, πρὸς ὃ ὁ πρίγκηψ Ναπολέων ἀπήντησε διὰ τῆς ἐπιστολῆς, ἥτις τοσαύτην παρήγαγεν ἀγανάκτησιν ἐν τῷ ἐπισήμῳ κόσμῳ τοῦ βοναπαρτισμοῦ, καταδεικνύει ὅτι ὁ προσηλυτισμός, ὃν ἡ κυβέρνησις ἐνόμισεν ὅτι θ' ἀνεχαίτιζε διὰ τῆς παύσεως τοῦ «Ἐθνικοῦ Μέλλοντος», ἐπιδιώκεται δραστηρίως ἐν τοῖς ἄγροις. Ἐπίσης εἶναι λίαν ἀξιοπερίεργον ὅτι ἐφημερίδες τινὲς θεωροῦσαι τέως τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ πρίγκηπος Ναπολέοντος ὡς τερατώδη ἤρξαντο ἤδη ἀναγνωρίζουσαι ὅτι προκηρύξαντες τὴν κυριαρχίαν τῆς καθολικῆς ψηφοφορίας οἱ βοναπαρτισταὶ παρητήθησαν καὶ αὐτοὶ τοῦ πλεονεκτήματος τῆς δυναστικῆς διαδοχῆς. Παρὰ προσώπων, ἐχόντων, ὡς πιστεύω, ἀκριβεῖς πληροφορίας, μανθάνω ὅτι ἡ γνώμη αὕτη ὁσημέραι διαδίδοται εὐνοϊκῶς μεταξὺ τῶν κύκλων, οἵτινες ἐθεωροῦντο ὡς ἐχθρικῶς ὅλως διακείμενοι πρὸς τὸν πρίγκηπα Ναπολέοντα, οἱ δὲ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ πρίγκηπος θιασῶται εἶναι πολλῷ εὐαριθμότεροι ἢ ὅσον γενικῶς ὑπετίθετο.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΓΕΡΜΑΝΩΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΤΟΥ ΒΑΖΑΙΝ.

Ἡ δίκη τοῦ Βαζαίν ἐπερατώθη. Ὁ πρώην παντοδύναμος στρατάρχης ἐπὶ προδοσίᾳ κατηγορηθεὶς καὶ ὁμοθύμως καταδικασθεὶς κάθηται νῦν ἐξόριστος καὶ μονήρης ἀναπνέων τὴν δροσερὰν αὔραν τῆς ἁγίας Μαργαρίτας. Ἀλλὰ τὸ γεγονὸς ἐκεῖνο δὲν παρῆλθε χωρὶς οὐδὲν ν' ἀφήσῃ ὄπισθεν ἴχνος, καὶ ἴχνος ἀνεξάλειπτον. Ἡ καταδίκη ἐκείνη ἡ ἐπίσημος ἀνακήρυξις ὡς προδότου ἑνὸς τῶν εὐκλεεστέρων τέκνων τῆς Γαλλίας, θὰ κοσμήσῃ ἐσαεὶ σελίδας τινὰς τῆς ἱστορίας τοῦ γαλλικοῦ ἔθνους, ἐκεῖ δὲ πολλάκις γενήσεται λόγος, κρίσεις καὶ ἐπικρίσεις τῆς διαγωγῆς ἁπάσης τῆς Γαλλίας, ἤτις ἐνόμισεν ὅτι τὰ πάντα ἐκέρδανε καὶ ὅτι ἐλάμβανε ἀρκούσαν ἀποζημίωσιν διὰ τὰ παθόντα κηρύττουσα προδότην τὸν ἀρχιστράτηγον τοῦ στρατοῦ καὶ ἐμμέσως δικαιοῦσαν πάντα τὰ λοιπὰ ἁμαρτήματα καὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν πολιτικῶν τῆς Γαλλίας καὶ ἐν γένει πάντα Γάλλων.

Αἱ κρίσεις ἤδη ἀπὸ τοῦδε ἤρξαντο, ἐπίσημα δὲ ῥωσσικὰ φύλλα ἐπῳδήσαντο ἤδη ποικίλα σχόλια ἐπί τε τῆς κατηγορίας καὶ ἐπὶ τῆς ἀποράσεως τοῦ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ δούκος Ὠμάλ συνεδριάσαντος στρατοδικείου. — Εἶναι γνωστὸν ὅτι πρὸς τοῖς ἄλλαις καὶ τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς ῥωσσικῆς κυβερνήσεως ἀπεφήνατο γνώμην ὅτι ὁ Βαζαὶν ἠδύνατο ἴσως νὰ ἐξέλθῃ ἐπιτυχῶς διὰ τῶν ἐχθρικῶν γραμμῶν, καίπερ τοὐναντίον διατεινομένου τοῦ πρίγκηπος Φρειδερίκου Καρόλου. Ἡ κρίσις αὕτη τοῦ ῥωσσικοῦ τύπου μεγάλως ἐξέπληξε καὶ δυσηρέστησε μάλιστα οὐκ ὀλίγον τοὺς ἐν Βερολίνῳ.

Μετὰ τοὺς Ῥώσσους ἔρχονται νῦν καὶ οἱ Γερμανοί, ὅπως καὶ οὗτοι ἐπιφέρωσι τὴν γνώμην αὐτῶν περὶ τῆς εὐθύτητος τῆς ἐτυμηγορίας τῶν δικαστῶν καὶ περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων, ὅσα φυσικῶς θὰ συνεπαγάγῃ μεθ' ἑαυτῆς διὰ τὸν γαλλικὸν λαὸν ἡ δίκη καὶ καταδίκη τοῦ στρατάρχου Βαζαίν.

Ὁ συντάκτης τῆς «Ἑβδομαδιαίας στρατιωτικῆς ἐφημερίδος τοῦ Βερολίνου» ἐξετάζων τὸ ζήτημα ἀμερολήπτως, καὶ ἀπαθῶς ὑπό τε τὴν δικανικὴν καὶ στρατιωτικὴν αὐτοῦ ἔποψιν συμπεραίνει ὅτι τὸ στρατοδικεῖον συμμορφούμενον πρὸς τὰς ἀπαντήσεις τῆς δικαιοσύνης δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ καταδικάσῃ τὸν στρατάρχην· προσέτι δὲ ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς φρονεῖ ὅτι ὑπὸ μίαν ἔποψιν ὁ σκοπὸς τῆς δίκης ἐξεπληρώθη, τὸ δὲ πλεῖστον τοῦ ἔθνους ἐσχημάτισε στερρὰν πεποίθησιν, ὅτι μόνον διὰ προδοσίας ἠττήθη ἡ Γαλλία. Τοιούτῳ τρόπῳ στερεῖται ἡ Γαλλία πάσης ὠφελείας, ἣν ἠδύνατο νὰ καρπωθῇ ἐκ τῆς ἱστορίας καὶ τῆς ἐμβριθοῦς μελέτης τῶν γεγονότων. Καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τροφὴ παρεσχέθη εἰς τοὺς φίλους τῆς διαβολῆς, ἐξάψασα δ' ἔτι μᾶλλον τὰ κομματικὰ πάθη. Ἐκτὸς τῶν κακῶν τούτων καὶ ἄλλων μειζόνων δεινῶν πρόξενος ἐγένετο τῇ Γαλλίᾳ ἡ καταδίκη τοῦ Βαζαίν· ἐξ αὐτῆς ὑπὲρ πάντα τὰ λοιπὰ κόμματα ὠφελήθησαν οἱ βοναπαρτισταί, ἀλλὰ καὶ τὸ ἔνδικμα τῆς ἐξουσίας μεγάλως ἔπαθε, διότι αὕτη ὑπήκουσεν εἰς τυφλὰ πάθη τοῦ ὄχλου. Πλὴν αἱ ἀραὶ τῆς δίκης ταύτης ἐνσκήψουσι κατὰ τῆς Γαλλίας ἐν τῇ πρώτῃ μάχῃ τοῦ προσεχοῦς πολέμου, καὶ τῳόντι καθότι ὁ ἁπλοῦς ὄχλος νομίζει ἑαυτὸν πάντῃ ἀμέτοχον τοῦ ἐξευτελισμοῦ τῆς χώρας, ἤτις ἐταπεινώθη μόνον διὰ τῆς προδοσίας· ἐν δὲ τῷ μέλλοντι ἕκαστος θέλει νομίζει ἑαυτὸν ἀρμόδιον καὶ καθῆκον μάλιστα ἑαυτοῦ θὰ θεωρῇ, ἵνα ἐπιτηρῇ τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ στρατάρχας.

Ἀλλ' ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἐξεταζομένη ἡ περιβόητος ἐκείνη δίκη κατήγαγε νεωτέρας καὶ καιρίους πληγὰς· διότι ἐξῆψε μὲν τὰ πάθη ἐνέσπειρε δὲ τὴν δυσπιστίαν καὶ τὸ μῖσος, τὴν πρὸς ἀλλήλους εἰλικρίνειαν τῶν ἀρχηγῶν τοῦ στρατοῦ συνετάραξε, τὸ τῆς ἀδελφότητος πνεῦμα ἐν τῷ σωματείῳ τῶν ἀξιωματικῶν ἔβλαψε, τὴν πρὸς τοὺς ἀνωτέρους πίστιν ἐκλόνισε, τὰς περὶ δικαιοσύνης, καθήκοντος καὶ τιμῆς ἰδέας ἐσύγχυσε, καὶ τὴν μὲν ματαιότητα ὑπέρεψεν, οὕτω δὲ καὶ τὴν πρὸς βελτίωσιν τάσιν καὶ τὴν πρὸς χρησιμοποίησιν τῶν τελευταίων μαθημάτων ἐν αὐτῇ τῇ γεννήσει αὐτῆς ἀπέπνιξε.

Πλὴν τούτων καὶ ἡ τιμὴ τῆς Γαλλίας ἀπέναντι τῆς Εὐρώπης ἐβλάβη, καὶ ἡμεῖς δέ, οὓς οὐ παύονται οἱ γείτονες ἡμῶν ν' ἀπειλῶσι, δικαιούμεθα πως νὰ μὴ λυπώμεθα διὰ τὰς συνεπείας ταύτας τῆς δίκης. Ἀρ' ἑτέρου ὅμως εἶναι ὄντως λυπηρὸν τὸ νὰ βλέπῃ τις τὴν τοιαύτην ἠθικὴν κατάπτωσιν ἔθνους ὅπερ ποικιλοτρόπως ἠνοήθη ὑπὸ τῆς μοίρας.

Τελευτῶν δὲ τὸ γερμανικὸν φύλλον λέγει:

«Μετὰ μεγίστης θλίψεως εἴδομεν τὰς τοσαύτας κακοποιήσεις ἑνὸς τῶν γενναίων καὶ ἀτρομήτων ἀρχιστρατήγων τῶν πολεμίων, ὃν ἡμεῖς ἐλάβομεν ἀφορμὴν ἐπαξίως νὰ τιμῶμεν, καὶ ὃν ἡ ἰδία αὐτοῦ πατρὶς ὡς «προδότην» ἐστιγμάτισεν ἀλλ' οὐδὲ ἀποκρύπτομεν τὴν ἡμετέραν συμπάθειαν πρὸς τὰ ἱππότικὰ ἐκεῖνα στοιχεῖα στρατοῦ τινος ὧν τὴν θυσίαν καὶ αὐταπάρνησιν ἡ ἰδία αὐτῶν πατρὶς ἀνταμείβει κηρύττουσα αὐτὰ ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης ἐνοχα».

ΙΤΑΛΙΑ.

ΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΛΑΜΑΡΜΟΡΑ.

Τὸ ἐπεισόδιον τῆς μεταξὺ τοῦ στρατηγοῦ Δελαμάρμορα καὶ τοῦ πρίγκηπος Βίσμαρκ δημιούργησε συζητήσεις ἐνὸς τῶν γενναίων καὶ ἀτρομήτων ἀρχιστρατήγων τῶν πολεμίων, ὃν ἡμεῖς ἐλάβομεν ἀφορμὴν ἐπαξίως νὰ τιμῶμεν, καὶ ὃν ἡ ἰδία αὐτοῦ πατρὶς ὡς «προδότην» ἐστιγμάτισεν ἀλλ' οὐδὲ ἀποκρύπτομεν τὴν ἡμετέραν συμπάθειαν πρὸς τὰ ἱππότικὰ ἐκεῖνα στοιχεῖα στ

ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν Χουσεὶν Ἀβνῆ πασσᾶν καὶ συνεργάσθη μετὰ τῆς Α.Ἐξ.

—

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον συνῆλθε προχθὲς ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Υ. τοῦ μεγάλου βεζίρου.

—

Ὁ δεύτερος θαλαμηπόλος τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου Φουὰτ βέης ἀπελύθη τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, ἀντικατασταθεὶς ὑπὸ τοῦ πρώην τοιούτου Χουσαμεδδὶν ἐφένδη.

—

Τὴν παρελθοῦσαν πέμπτην ἀπέθανεν ἐν τῇ Πόλει ὁ Χασὰν Ῥηφὲτ ἐφένδης, πρώην καζασκιέρης Ῥωμυλίας, ἀνὴρ ἀπολαύων παρὰ τοῖς Ὀθωμανοῖς τῆς φήμης σοφοῦ νομοδιδασκάλου καὶ ἐξηγητοῦ τῶν ἱερῶν βιβλίων.

—

Δι' αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος ὁ τέως τεφτερδάρης τοῦ βιλαετίου Θεσσαλονίκης Ὀσμὰν ἐφένδης διωρίσθη τοιοῦτος ἐν τῷ νομῷ Σεβαστείας.

—

Τὴν ἑσπέραν τοῦ σαββάτου ἐδόθη ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς περσικῆς πρεσβείας ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ στρατηγοῦ Μοχσὶν χὰν δίπλωματικὸν γεῦμα ἐν ᾧ παρῆσαν διάφοροι ὑπουργοὶ καὶ ἄλλοι ἀνώτεροι λειτουργοὶ τῆς Υ. Πύλης.

—

Τὸ ἑσπέρας τῆς πέμπτης δίδοται παρὰ τὴν Α. Ε. τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν διπλωματικὸν γεῦμα, εἰς ὃ προσεκλήθησαν πολλὰ ἐπίσημα πρόσωπα, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων δυνάμεων μετὰ τῶν πρώτων αὐτῶν διερμηνέων, ἡ Α. Υ. ὁ μέγας βεζίρης, ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν, ὁ πρόεδρος τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας Σερβὲτ πασσᾶς καὶ ὁ αὐλάρχης Φερὶδ πασσᾶς.

—

Ἐπισήμως ἀναγγέλλεται ὅτι ἡ ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Γκεδὶκ πασσᾶ παράστασις, ἥτις ἔμελλε νὰ γείνῃ τὴν ἑσπέραν ταύτην ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Ε. τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τὴν ἐποπτείαν τῆς Α. Ε. τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, πρὸς ὄφελος τοῦ ἐν Κων]πόλει αὐτοκρατορικοῦ Πολυτεχνείου, ἀνεβλήθη διὰ τὴν ἑσπέραν τῆς προσεχοῦς δευτέρας.

—

Ἐπισήμως ἀνεκοινώθη ἡμῖν κοινοποίησις τῆς νομαρχίας τῆς πρωτευούσης δι' ἧς ἀναγγέλλεται ὅτι, τῇ συγκαταθέσει τῶν ἐπισημοτέρων μελῶν τῶν συστημάτων τῶν ἀνθρακοπωλῶν καὶ ξυλεμπόρων, ὡρίσθη διατίμησις σταθερὰ τῶν ἀνθράκων καὶ τῶν καυσοξύλων, ὅπως παύσῃ ἡ αὐθαίρετος καὶ ὑπερβολικὴ ὑπερτίμησις τῶν δύω τούτων ἀναγκαιοκάτων ἀντικειμένων ἐν ἐποχῇ δριμέως χειμῶνος. Καὶ ἡ μὲν τῶν ἀνθράκων τιμὴ ὡρίσθη, τῶν μὲν συνήθων εἰς 20 τῶν δὲ ἐλεμὲ εἰς 30 παρ. τὴν ὀκάν. Ἡ δὲ τιμὴ τῶν καυσοξύλων κατὰ τσεκὶ ὡρίσθη κατὰ τὴν ποιότητα μεταξὺ τῶν 20 καὶ 25 γροσίων. Ἐὰν δὲ οἱ πωληταὶ τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν δὲν θέλωσι νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὴν διαταγὴν ταύτην δύναται ἕκαστος ν' ἀναφερθῇ εἰς τὴν ἀστυνομίαν τῆς συνοικίας ἢ εἰς τὴν δημαρχίαν πρὸς τιμωρίαν τοῦ παραβάτου.

—

Τὴν ἑξῆς ἐπίσημον κοινοποίησιν τῆς Νομαρχίας, Κωνσταντινουπόλεως σταλεῖσαν ἡμῖν διὰ τοῦ γραφείου τοῦ τύπου δημοσιεύομεν χάριν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Προσκαλοῦνται οἱ ἔμποροι καὶ λοιποὶ οἱ μεταχειριζόμενοι διὰ τὸ ἐμπόριόν των μέτρα καὶ σταθμὰ νὰ παρουσιάσωσι ταῦτα ἀπὸ 1 μαρτίου 1874 μέχρι 31 μαΐου ἰδίου ἔτους εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν σταθμῶν καὶ μέτρων ἐν τῇ Νομαρχίᾳ ὅπως σημανθῶσιν. Εἰδοποιοῦνται δ' ὅτι οἱ φωραθησόμενοι ὅτι μεταχειρίζονται μέτρα καὶ σταθμὰ μὴ σεσημασμένα θὰ τιμωρηθῶσι κατὰ τὸν νόμον.

—

Καθὰ ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Γιουργέβου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 25)6 φεβρουαρίου, τὴν προτεραίαν εἶχεν ἀγγελθῆ ὅτι ἐξεδόθη τὸ ἡγεμονικὸν διάταγμα τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ κ. Κλέωνος Ῥαγκαβῆ ὡς γενικοῦ προξένου τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' εἰσέτι δὲν εἶχε γένει παρ' αὐτοῦ καὶ ἡ ἐπίδοσις τῶν διαπιστευτηρίων του γραμμάτων πρὸς τὸν ἡγεμόνα Κάρολον.

—

Γνωστὸν ὅτι ἡ Α. Σεβ. ὁ μητροπολίτης Κρήτης κ. Μελέτιος προσεκλήθη πρό τινος καιροῦ ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ ἀφίκετο εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς Ὑψ. Πύλης. Καθὰ ἀναγγέλλεται νῦν, ἡ Α. Σεβασμιότης τῇ παρελθούσῃ ἑβδομάδι ἔσχε τὴν τιμὴν νὰ παρουσιασθῇ πρὸς τὴν Α. Υ. τὸν μέγαν βεζίρην καὶ πρὸς ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν, οἷς ἐπέδωκε τὰς ὑπὸ τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ Κρήτης Ἐξ. Ρεούφ πασσᾶ ἐγχειρισθείσας αὐτῷ ἐπιστολάς. Βεβαιοῦται δὲ ὅτι, ἀρθέντων ἤδη τῶν αἰτίων ἅπερ εἶχον προκαλέσει τὴν εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἄφιξιν τοῦ μητροπολίτου Κρήτης, ἐπετράπη τῇ Α. Σ. ἵνα ἐπανακάμψῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ὁπόταν βούληται.

—

Ἡ νομαρχιακὴ ἐφημερὶς τοῦ βιλαετίου Διαρβεκὶρ ἀναγγέλλει ὅτι ἐσχάτως ἐπεσκευάσθησαν ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου. ὁλοσχερῶς καὶ ἀπεδόθησαν εἰς τὴν δημοσίαν χρῆσιν δύω γέφυραι, ἡ μὲν πλησίον τῆς πόλεως Διαρβεκὶρ ἡ δ' ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μαραδὶν κειμένη, ἀμφότεραι ἀναγκαιόταται καὶ αἵτινες ἦσαν πρὸ μικροῦ ἐτοιμόρροποι.

Ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς ἀναφέρει ὅτι συνέστη ἐν Διαρβεκὶρ ἐπιτροπὴ ἐξ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς διοικήσεως καὶ προκρίτων τῆς χώρας ἀπαρτιζομένη ὅπως ἐξετάσῃ καὶ μελετήσῃ διάφορα σχέδια δημοσίων ἔργων ἐκτελεσθησομένων ἐν τῷ τόπῳ. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει προνοήσει καὶ περὶ τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τούτων, εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν ὁποίων θέλει ἐπιστατήσει, μέσων.

—

Κατ' ἀλληλογραφίαν τινα ἐξ Ἱερουσαλὴμ, πλουσία τις ἀγγλὶς προτίθεται νὰ διαθέσῃ τὴν περιουσίαν αὐτῆς πρὸς ἐκτέλεσιν φιλανθρωπικοῦ τινος σχεδίου, ὡς τοιοῦτον δ' ἐξελέξατο τὴν ἐξ ἰδίας δαπάνης κατασκευὴν ὑδραγωγείου, ὑπὲρ νὰ μετοχετεύῃ τὸ ὕδωρ εἰς τὴν ἁγίαν Πόλιν ἐν ᾗ μεγίστη ὑπάρχει ἔλλειψις τούτου. Αἱ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου δαπάναι προϋπελογίσθησαν ἤδη μέχρις 25 χιλιάδων ἀγγλικῶν λιρῶν, ἀνετέθη δὲ εἰς μηχανικὸν ὅπως διαγράψῃ τὸ σχέδιον τῆς ἐπιχειρήσεως. Τὰ διαγράμματα αὐτοῦ θέλουσι καθυποβληθῆ καὶ εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην ὅπως ἐξετάσασα ταῦτα παραχωρήσῃ αὕτη τὴν ἀπαιτουμένην ἄδειαν.

—

Ἀπὸ τῆς κυριακῆς ὁ καιρὸς ὑπέστη ἐπαισθητὴν μεταβολὴν ἐπὶ τὰ κρείττω. Χθὲς ἡ ἀτμόσφαιρα ἦτο εὐδιωτέρα καὶ αἱ χιόνες ἀνελύοντο ἀφθόνως, οὕτω δὲ ἀπὸ τῆς δρυμύτητος τοῦ ψύχους καὶ τῆς πυκνῆς χιόνος ἔχομεν ἤδη τὰς ὁδοὺς πλήρεις βορβόρου καὶ ὑγρασίαν ἱκανήν. Οἱ τροχιόδρομοι, οἵτινες κατὰ τὴν ἐπίτασιν τῆς κακοκαιρίας, τῶν χιόνων καὶ τῶν πάγων ὑπέστησαν ἐκ διαλειμμάτων ἐνοχλήσεις εἰς τὰς ἐργασίας αὐτῶν, ἀπὸ τῆς κυριακῆς ἠδυνήθησαν νὰ ἐπαναλάβωσι τὴν κυκλοφορίαν καθ' ὅλας αὐτῶν τὰς γραμμάς.

—

Ἐκ Βὰν τῆς Ἀρμενίας γράφουσιν ὅτι πρό τινος καιροῦ ἐνέσκηψέν ἐπὶ τῆς πόλεως ταύτης βιαιοτάτη καταιγὶς ἀνατρέψασα παλαιόν τι μικρὸν φρούριον κείμενον ἐν τοῖς πέριξ. Ἡ καταστροφὴ τοῦ κτιρίου τούτου ἐπήνεγκε τὸν θάνατον εἰς ἱκανοὺς ἀνθρώπους, οἵτινες εὑρέθησαν ἐν αὐτῷ, ὡς καὶ ὑλικὰς ζημίας.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΛΕΣΧΑΙ.

—

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ.

Δημόσιαι Διαλέξεις.

Αὔριον τετάρτην, 30 ἰανουαρίου, περὶ ὥραν 8ην μ. μ. ὁ κ. Γ. Α. Δημητριάδης διδάξει «Πρακτικὴν γεωμετρίαν» (συνέχεια).

Τὴν πέμπτην, 31 ἰανουαρίου, περὶ ὥραν 8ην μ. μ. ὁ κ. E. Rosside Giustiniani ὁμιλήσει γαλλιστὶ «Περὶ τοῦ δαιμονίου τοῦ Σωκράτους»

Τὸ σάββατον, 2 φεβρουαρίου, περὶ ὥραν 8ην μ.μ. ὁ κ. Ι. Δ. Ἀριστοκλῆς ὁμιλήσει «Περὶ Ἀθωνος» (συνέχεια).

ΛΕΣΧΗ ΕΝ ΦΑΝΑΡΙΩι: «ΜΝΗΜΟΣΥΝΗ».

Δημόσια Μαθήματα.

Τὴν ἑσπέραν τῆς σήμερον τρίτης, 29 τρέχοντ. ὥραν 2½ τουρκιστὶ, ὁ κ. Κωνστ. Ζαχαριάδης διδάξει τὸ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ Συλλόγου «Μικρᾶς Ἀσίας» μάθημα κοσμογραφίας τοῦ κοινοῦ προγράμμ. ἤτοι: «περὶ τοῦ σχήματος τῆς γῆς».

ΤΟ ΕΝ ΒΗΣΣΑΝΙ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ.

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Βησσάνης τῆς Ἠπείρου:

Ἐπιστέλλομεν ὑμῖν σύντομον ἔκθεσιν τῶν κατὰ τὴν ἐγκαινίασιν τοῦ νεοσυστάτου ἡμῶν παρθεναγωγείου, τοῦτο μὲν ἵνα καὶ διὰ τοῦ τύπου τὴν βαθεῖαν ἡμῶν εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς ἱδρυτὰς αὐτοῦ ἐκφράσωμεν, τοῦτο δὲ ἵνα καὶ ἄμιλλαν προκαλέσωμεν.

Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἡμετέρου παρθεναγωγείου ἐγένοντο τῇ 18 νοεμβρίου 1873 παρόντος πολυαρίθμου πλήθους. Ἡ ἡμέρα αὕτη ἦν ἡ λαμπροτάτη τῶν ἑορτῶν καθ' ἡμᾶς. Οὐδεὶς ὑπάρχει οὕτινος δὲν συνεκίνησε καὶ δὲν ἐνέπλησε χαρᾶς τὴν καρδίαν ἡ εὐφροσυνος αὕτη ἡμέρα, ἡ αἴσιον εἰς τὰ κοράσια τῆς κωμοπόλεως ἡμῶν προλέγουσα τὸ μέλλον, ὡς πρὸς τὴν παιδείαν καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς.

Μετὰ τὴν τελετὴν τοῦ ἁγιασμοῦ ἐν τῷ μέσῳ πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου ἀναβᾶσα τὴν ἔδραν ἡ διδάσκαλος κ. Μαριγὼ Γ. Καλαφατάκου ἀπήγγειλε μικρὰν μὲν ἀλλ' ἁρμοδιωτάτην προσλαλιάν, δι' ἧς συντόμως καὶ εὐφραδῶς κατέδειξε τὰ ἐκ τῆς παιδείας προσγινόμενα ἀναφαίρετα κτήματα καὶ τὴν μεγίστην αὐτῆς ἀναγκαιότητα, διὰ τὴν ἐνεστῶσαν μάλιστα ἐποχήν. Ἐν τέλει δὲ στρέψασα πρὸς τὰς μαθητρίας τὸν λόγον πρῶτον μὲν συνεχάρη αὐταῖς, διότι ἔσχον παρὰ τοῦ Ὑψίστου τὸ εὐεργέτημα τοῦ νὰ ἦναι τέκνα γονέων φιλομούσων, ἀκολούθως δὲ προέτρεψεν αὐτὰς εἰς τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν ἀρετήν. Μετὰ τὴν διδάσκαλον λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἑλληνοδιδάσκαλος κ. Γεώργιος Δ. Ζηκίδης ἐποιήσατο πρόσφορον τῇ περιστάσει ὁμιλίαν παρατεταμένας προκαλέσαν χειροκροτήσεις. Ἐν ταύτῃ πρῶτον μὲν ἐπῄνεσε τὰ φιλοπάτριδα τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Βησσανιωτῶν αἰσθήματα τὰ προκαλέσαντα τὴν ἀρκετὰ ὀγκώδη συγκριτικῶς πρὸς τὸ εὐάριθμον τῶν συνενεγκόντων συνεισφορὰν 500 ὀθωμανικῶν λιρῶν, καὶ ἐξέφρασε δημοσία τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην τῆς κωμοπόλεως πρὸς αὐτούς, συνάμα δὲ καὶ τὴν ἐλπίδα ὅτι καὶ οἱ ἀλλαχοῦ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διεσπαρμένοι συμπατριῶται δὲν θέλουσιν ὑπολειφθῆ κατὰ τὴν αἰσίαν ἐπὶ τούτου ἐπίδρασιν τοῦ νεοσυστάτου «Ἠπειρωτικοῦ Συλλόγου», ἥτις ἀνεζωπύρησε τὰ αἰσθήματα αὐτῶν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πατρίδος. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐλθὼν εἰς τὸ κύριον θέμα τοῦ λόγου αὐτοῦ ἐποιήσατο ἐκτενῆ ἀνάλυσιν τῶν ἓξ τριῶν προτάσεων Α! Ὁποῖα τὰ ἐκ τῆς παιδείας ἀγαθά. Β'. Ὅτι ἄνευ τῆς κατ' οἶκον καλῆς ἀνατροφῆς ἐστὶν ἀνωφελὴς καὶ Γ'. Ὅτι ἀναγκαιοτάτη ὡς ἐκ τούτων ἡ ἐκπαίδευσις τοῦ γυναικείου φύλου. Τὴν ἐν ταῖς προτάσεσι ταύτας ἀλήθειαν ἀπέδειξεν ὁ σοφὸς ἑλληνοδιδάσκαλος διὰ πολλῶν ἐπιχειρημάτων καὶ πλείων ὅσων σπουδαίων ἐπιμαρτυριῶν. Ἐπέρανε δὲ τὸν λόγον αὐτοῦ ὡς ἑξῆς:

Καταστρέφοντες δὲ τὸν λόγον ἡμῶν καὶ ἐπευχόμενοι εὐόδωσιν τῷ παρθεναγωγείῳ καὶ αἴσιον μέλλον, πρὸς δὲ καὶ ἀγαθοὺς καρποὺς ὑπὸ τὴν ἄγρυπνον ἐπιμέλειαν καὶ τὴν ἰσομήτορα φροντίδα, ἣν εὐελπιστοῦμεν ὅτι θέλει καταβάλλει ἀεὶ ἡ κυρία διδάσκαλος περὶ τῶν αὐτῇ ἐμπιστευομένων νεανίδων, ὀφείλομεν γινόμενοι διερμηνεῖς τῶν αἰσθημάτων τῆς κοινότητος νὰ ἐκφράσωμεν τὴν βαθεῖαν ἡμῶν εὐγνωμοσύνην καὶ τὸν δίκαιον ἔπαινον πρὸς τοὺς ὅσοι ὑπὸ κοινωφελῶν αἰσθημάτων ἐμφορούμενοι, ἀπεφάσισαν τὴν σύστασιν τοῦ ἱεροῦ τούτου τῶν Μουσῶν, καταβαλόντες ἕκαστος τὴν χρηματικὴν συνδρομὴν (1) εὐξόμεθα δὲ ἵνα καὶ ἑφαμιλλοι τούτους καὶ μιμηταὶ τοῦ ἀξιεπαίνου αὐτῶν παραδείγματος γενόμενοι ἀναγραφῶσιν εὐεργέται αὐτοῦ τε καὶ τῆς παρούσης νεολαίας».

Μετὰ τὸν λόγον τοῦ κ. Γεωργίου Δ. Ζηκίδου συγχαρέντες τὴν κυρίαν διδάσκαλον καὶ ἐπευξάμενοι αὐτῇ ἀγαθοὺς καρποὺς διαλυθείσης τῆς ὁμηγύρεως ἀπεχωρίσαμεν ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια ἀποφέροντες ἀνεξίτηλον τὴν ἀνάμνησιν τῆς λαμπρᾶς ἐκείνης ἡμέρας.

Οἱ ἔφοροι τῶν σχολείων.

(1) Τὰ ὀνόματα τούτων ἴδε ἐν τῷ «Νεολόγῳ» ἀριθ. 1186 καὶ ἐν τῇ Ἐπετηρίδι τον «Ἠπειρωτικοῦ Συλλόγου» 1872—1873 σελ. 67.

ΑΝΑΜΙΚΤΑ.

—

ΕΙΣ ΑΡΜΕΝΙΟΣ ΤΥΧΟΔΙΩΚΤΗΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ.

Μετ' ἐκπλήξεως ἀνέγνωμεν ἐν τῇ ἐκ Παρισίων ἀλληλογραφίᾳ τῆς «Βελγικῆς Ἀνεξαρτησίας» τὰ ἑπόμενα ἀνδραγαθήματα Ἀρμενίου τινὸς τυχοδιώκτου ὅστις μὴ ἀρκεσθεὶς εἰς τὰς ὀάφνας ἃς ἥρπασε ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Σουηδίᾳ, ἠθέλησεν ἐπ' ἐσχάτων νὰ διαδραματίσῃ μέγα πρόσωπον καὶ ἐν Γαλλίᾳ ὑπεραθλῶν τοῦ κόμητος Σαμβὸρ καὶ ἰταμῶς ἐνάγων εἰς δίκην τοὺς ἀποκαλύπτοντας τὸν σκανδαλώδη αὐτοῦ βίον.

Ἰδοὺ ἡ περὶ τοῦ ἐξόχου τούτου τυχοδιώκτου ἀλληλογραφία τοῦ βελγικοῦ φύλλου:

Δικαίως καὶ αὐθις κατεδείχθη ὅτι οἱ νομιμόφρονες ἥκιστα διορατικοὶ φαίνονται εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ὑπερασπιστῶν αὐτῶν. Παραδέχονται τοὺς συμμάχους αὐτῶν ὅθεν κἂν ἔρχωνται οὐδαμῶς ἐξετάζοντες περὶ τῆς καταγωγῆς, περὶ τοῦ παρελθόντος αὐτῶν, ἀλλ' οὐδὲ κἂν ἀπαιτοῦντες παρὰ τοῦ νεοσυλλέκτου ὅστις προσέρχεται εἰς τὰς τάξεις αὐτῶν ὅ,τι ἀπαιτοῦμεν παρὰ παντὸς νεήλυδος πρὶν ἢ δεχθῶμεν αὐτὸν ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ.

Κατὰ τὸν παρελθόντα ὀκτώβριον ὅτε ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν νέων σταυροφόρων αἱ καιναὶ ἐλπίδες ἐπλήρουν πάσας τὰς καρδίας, ἐκ τινος βιβλιοπωλείου ἐδημοσιεύετο φυλλάδιον ἐπιγραφόμενον «Ἐρρίκος ὁ Ε', βασιλεὺς τῆς Γαλλίας» καὶ φέρον τὴν ὑπογραφὴν «Ὀθὼν Δεμιρτζιὰν, ὑπασπιστὴς τῆς Α.Μ. τοῦ βασιλέως τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας».

Καὶ τί μὲν εἶναι ὁ κ. Ὀθὼν Δεμιρτζιὰν οὐδεὶς ἀκριβῶς γινώσκει· ἡ παρὰ τοῦ πλημμελειοδικείου ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις χαρακτηρίζει αὐτὸν ὡς «ξένον ἄπατριν καὶ χαρακτῆρος ἀμφιβόλου».

Οὐδέποτε θὰ ἐτολμῶμεν πρὶν ἡ δικαιοσύνη ἀποφανθῇ νὰ χαρακτηρίσωμεν οὕτω τὸν εὐσεβῆ συγγραφέα τοῦ καθολικοῦ καὶ νομιμόφρονος φυλλαδίου, καὶ ὁ κ. Λεουζὸν Λεδοὺκ ὅστις ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ὁμιλήσῃ περὶ τοῦ πολιτικοῦ τούτου φυλλαδίου ἐν τῇ Συντάγματικῇ οὐδέποτε εἶπε τοσοῦτα περὶ τοῦ συγγραφέως... Καὶ ὅμως ὁ κ. Ὀθὼν Δεμιρτζιὰν δὲν ἐδίστασε νὰ ὀργισθῇ κατὰ τοῦ ἐν τῇ Συντάγματικῇ γράψαντος καὶ νὰ ἐπικαλεσθῇ κατ' αὐτοῦ τὴν αὐστηρότητα τοῦ νόμου. Ὁ τρόπος οὗτος τοῦ Ἀρμενίου ἦτο ὀλίγον τι τολμηρός, ἐνοεῖ δὲ βεβαίως σήμερον ὅτι ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης δὲν ἀρκεῖ πάντοτε ἡ τόλμη.

Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ὁ κ. Δεμιρτζιὰν εἶναι Ἀρμένιος καὶ (ἔπειτα) Μουσουλμάνος. Διέτρεξεν ἄλλως τε πολλὰ ἀνθρώπων ἄστεα ἐν μὲν τῇ πολιτικῇ αὐτὴν τε ἀσπαζόμενος καὶ τὴν ἀντίθετον, μαθητὴς δ' ἀλληλοδιαδόχως γενόμενος τοῦ Ἰησοῦ, τοῦ Μωάμεθ καὶ τοῦ Λουθήρου.

Τῷ 1860 ἀνευρίσκομεν αὐτὸν ἐν Αἰγύπτῳ ἔχοντα θέσιν τινὰ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν· ἔσχε τότε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπιδείξῃ φιλοφροσύνην πρὸς τὸν κ. κόμητα Σαμβὸρ ἐπανερχόμενον ἐκ Συρίας· συνώδευσε μάλιστα αὐτὸν περιπλέοντα τὸν Νεῖλον καὶ βραδύτερον ἔλαβεν ἐκ Φροσδορφ εὐχαριστήριον ἐπιστολὴν ὅλως ἀτομικὴν, ἣν ὅμως δὲν ἤλειψε περιστάσεως δοθείσης νὰ μεταχειρισθῇ ὅπως λάβῃ ἐπισημότητα ἐν τῷ νομιμοφρόνι κόμματι.

Περὶ τὰ 1865 μετέβη ἐξ Αἰγύπτου εἰς Σουηδίαν καὶ παρουσιάσθη εἰς τὸν βασιλέα Κάρολον ΙΕ' ὡς ἐπιτραπεὶς παρὰ τοῦ χεδίβου ἵνα προσενέγκῃ αὐτῷ ὡς δῶρον γνησίους ἀραβικοὺς ἵππους. Ὁ βασιλεὺς τῆς Σουηδίας πιστεύσας εἰς τὸ ἀληθὲς τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ ἐκράτησεν αὐτὸν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς Στοκόλμης καὶ διορίσας αὐτὸν ὑπασπιστὴν ἀπένειμεν αὐτῷ τρία παράσημα. Ὁ κ. Δεμιρτζιὰν εὐγνωμονῶν ὅθεν πρὸς τὴν βασιλικὴν φιλοξενίαν ἐξώμοσεν ἐπισήμως τὸν μωαμεθανισμὸν καὶ ἐγένετο λουθηρανὸς, ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ βεβαίως ὅτι ἡ ἐξωμοσία ἦν ἀπαραίτητος ὅπως ἀνέλθῃ εἰς ὑψηλὴν πολιτικὴν περιωπήν.

Κατὰ τὴν ἐγκαινίασιν τῆς διώρυχος τοῦ Σουὲζ ὁ βασιλεὺς τῆς Σουηδίας ἐθεώρησε πρόσφορον ν' ἀποστείλῃ τὸν κ. Ὀθωνα Δεμιρτσιὰν ὅπως ἀντιπροσωπεύσῃ αὐτὸν εἰς τὴν μεγάλην ἐκείνην διεθνῆ ἑορτήν.

Ὁ κ. Ὀθὼν Δεμιρτζιὰν συνεχάρη τῷ χεδίβῃ ἐν ὀνόματι τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Βορρᾶ καὶ ὁμιλῶν ὡς ἐξ ἀπορρήτων ἐκείνου διεβεβαίωσε τὸν χεδίβην ὅτι ἡ πολιτικὴ αὐτοῦ ἐτύγχανε τῆς πληρεστάτης ἐπιδοκιμασίας τῆς σκανδιναυικῆς κυβερνήσεως.

Ὁ ἀρμένιος Δεμιρτζιὰν ὑπερέβη τὸ μέτρον, διὸ καὶ ἀποκηρυχθεὶς διετάχθη ταπεινωτικῶς νὰ ἐγκαταλίπῃ τὴν αὐλὴν τῆς Στοκόλμης. Τότε ὁ λουθηρανὸς Δεμιρτζιὰν ἦλθεν εἰς Παρισίους καὶ ἐξηκολούθει λαμβόνων τὸν τίτλον ὑπασπιστοῦ τοῦ βασιλέως τῆς Σουηδίας, ὡσεὶ μὴ εἶχε ἤδη παυθῆ. Παρέστη δ' ἐν Γαλλίᾳ ὡς θερμὸς καθολικὸς καὶ νομιμόφρων καὶ ἀνασκαλεύσας καὶ εὑρὼν τὴν εὐχαριστήριον ἣν ἀπέστειλεν αὐτῷ ὁ κόμης Σαμβὸρ πρὸ δώδεκα ἐτῶν ἐξέφηνε κατὰ κεφαλῆς εἰς τὴν πολεμικὴν τῶν κομμάτων.

Ὁ κ. Λεουζὸν Λεδοὺκ, ὅστις εἶναι λίαν ἐνήμερος εἰς τὴν ἐν ταῖς αἰθούσαις τοῦ Βορρᾶ συμβαίνοντα καὶ ἐγένωσκε κατὰ βάθος τὴν ἱστορίαν τοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ βασιλέως τῆς Σουηδίας, τὴν ἐξιωκοσίαν αὐτοῦ κλπ., ἠθέλησε νὰ ὁμιλήσῃ περὶ τοῦ πολιτικοῦ φυλλαδίου, ἐπομένως δὲ καὶ περὶ τοῦ συγγραφέως αὐτοῦ.

Ὁ Ἀρμένιος γινώσκων τὰ καταφύγια ἅπερ προσφέρει ἡ γαλλικὴ νομοθεσία κατεκραύγασε κατὰ τῆς δυσφημίας καὶ ἐζήτησε τὴν προστασίαν τῆς δικαιοσύνης.

Ἰδοὺ δὲ ἡ ἀπάντησις τῆς δικαιοσύνης.

«... Ὁπόταν ἔντιμός τις ξένος παραπονῆται ἐνώπιον ἡμῶν διὰ τὰς προσβολὰς τοῦ τύπου, εἶπεν ὁ εἰσαγγελεύς, θὰ εὕρῃ ἐν ἡμῖν ὑπερασπιστάς, ἀλλ' ὅταν ἄνθρωπος κοσμούμενος διὰ τίτλων μὴ ἀνηκόντων αὐτῷ, ἀντιποιούμενος ψευδῆ ἰδιότητας, ἐπιδεικνύων, χωρὶς νὰ ἔχῃ δικαίωμα, ἐπὶ τοῦ στήθους αὐτοῦ παράσημα ἅπερ ἔλαβεν ἐξαπατήσας τὰς κυβερνήσεις, ὅταν ὁ ξένος οὗτος ἀναμιγνύηται αὐθαιρέτως εἰς τὰς πολιτικὰς ἡμῶν συζητήσεις, τοῦτο εἶναι δημόσιον σκάνδαλον, εἰς ὃ ἡ ἐπίκρισις πρέπει νὰ χαίρῃ πᾶσαν αὐτῆς τὴν ἐλευθερίαν».

Καὶ ὁ δημόσιος κατήγορος προσετίθει:

«Λυπούμεθα ὅτι ὁ κ. Δεμιρτζιὰν δὲν εἶναι παρὼν ὅπως ὑποστηρίξῃ τὴν ἀγωγὴν αὐτοῦ, καθ' ὅσον θὰ τῷ ἐλέγομεν πικρὰς ἀληθείας περιοριζόμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐὰν ὁ ξένος οὗτος ἐξακολουθῇ τὰς ἐνεργείας ἃς ἐπιτηροῦμεν, ἴσως θὰ ἔλθῃ ποτὲ εἰς τὸν περίβολον τοῦτον ἄλλην κατέχων θέσιν ἢ ἐκείνην ἣν σήμερον ἐξελέξατο».

Τὸ δικαστήριον δι' αὐστηροτάτης ἀποράσεως ἀπέρριψε τὴν ἀγωγὴν τοῦ ἀρμενίου Δεμιρτζιάν.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

ΤΑ ΔΙΑΒΟΗΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

ὑπὸ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΟΥΜΑ

ἐκ τοῦ γαλλικοῦ ὑπὸ

ΚΑΒΑΝΘΟΥΣ Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ἐκδοθέντα καὶ ξυλογραφηθέντα ὑπὸ

Γ. ΧΑΥΤΙΑΡΙΔΟΥ.

—

Ἕκαστον διήγημα τῶν «Διαβοήτων Ἐγκλημάτων» εἶναι δρᾶμα φοβερὸν, οὗ τὰ δρῶντα πρόσωπα κατέχουσι θέσεις ὑψηλάς. Εἶναι δὲ τοσοῦτῳ μᾶλλον ἰσχυραὶ αἱ ἐξ αὐτῶν ἐντυπώσεις καθ' ὅσον δὲν ἐπλάσθησαν ὑπὸ τῆς φαντασίας τοῦ μυθιστοριογράφου, ἀλλ' ἐγράφησαν ὑπὸ τοῦ καλαμίου τοῦ ἱστορικοῦ, ἀναδιφήσαντος πρὸς τοῦτο τὰς δέλτους τῆς Θέμιδος καὶ ἐκεῖθεν ἀρυσθέντος τὴν πρὸς συγγραφὴν ὕλην· ἄλλως δὲ ἀναμφιβόλου εἶναι ἂν ἡ φαντασία μυθιστοριογράφου ἠδύνατο νὰ πλάσῃ τι δραματικώτερον καὶ ποικιλώτερον. Ἡ σκηνὴ μετατίθεται ἀπὸ τόπου εἰς τόπον καὶ ὡς ἐν πανοράματι ἀνελίσσονται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ἀναγνώστου αἱ φοβεραὶ δηλητηριάσεις τῆς μαρκησίας Βριμβιλλιέρ, τὰ ἀνήκουστα κακουργήματα τοῦ οἴκου τῶν Βοργιῶν, ὁ τρικυμιώδης βίος τοῦ Μυράτου, γαμβροῦ τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος, ἡ πολυκύμαντος βασιλεία τῆς ἀτυχοῦς Μαρίας Στυάρτης μετὰ πλείστων λεπτομερειῶν περὶ τοῦ τραγικοῦ τέλους αὐτῆς καὶ σημειώσεων περιεργοτάτων, ἡ Βανίγκα

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ.

Τὴν τρίτην, 29 Ἰανουαρίου (ἔ. π.), γενήσεται ἡ ὁριστικὴ κατακύρωσις τῆς προμηθείας τοῦ εἰς τὰ αὐτοκρατορικὰ στρατεύματα κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἀναγκαιοῦντος βουτύρου Σιβηρίας, ἤδη προσφερθέντος πρὸς γρ. 14 καὶ παρ. 25 τὴν ὀκάν. Οἱ δὲ θέλοντες νὰ μετάσχωσιν εἰς τὴν μειοδοσίαν προσκαλοῦνται νὰ παρουσιασθῶσι κατὰ τὴν ῥηθεῖσαν ἡμέραν εἰς τὸ Δάρι-Σουρά.

Τῇ 24)5 φεβρουαρίου 1874.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ.

Τὴν τρίτην, 29 Ἰανουαρίου (ἔ. π.), γενήσεται ἡ ὁριστικὴ κατακύρωσις τῆς προμηθείας 5,000 ὀκάδων κανταρίων δρυοβαλάνων ἀναγκαίων εἰς τὸ ἐν Βέϊκος αὐτοκρατορικὸν βυρσοδεψεῖον καὶ προσκαλοῦνται οἱ θέλοντες νὰ μετάσχωσιν εἰς τὴν μειοδοσίαν ἵνα ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ Δάρι-Σουρὰ κατὰ τὴν ὡς ἄνω ὡρισμένην ἡμέραν.

Τῇ 24)5 φεβρουαρίου 1874.

Ὁ ὑπεύθυνος καὶ ἰδιοκτήτης
Γ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

ΟΙΚΙΑ ΑΙΘΟΚΤΙΣΤΟΣ τριώροφος κειμένη ἐν Πέρα πλησίον τοῦ Γαλατὰ Σεραγίου ὁδὸς Σοῦ-Τερεζῆ, ἀριθ. 8 ἔχουσα 22 θαλάμους δῶμα, κῆπον, τρεῖς δεξαμενὰς φρέατα καὶ σταῦλον. Ὁ βουλόμενος διευθυνθήτω ἐν τῇ ἰδίᾳ οἰκίᾳ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἐξαίρετον γλυκὺ ὕδωρ, λαμβανόμενον ἐπὶ τῆς παραλίας ἐν Κουρούτσεσμε, διὰ δύω μεγάλων σωλήνων (μουσλουκίων), οἵτινες δύνανται νὰ γεμίσωσι λίαν ταχέως μίαν ὑδροφόρον λέμβον.

Κατευθυντέον πρὸς τὸν κ. Ἐρνέστον Θαλάσσον, εἰς Γαλατᾶ Μεχμὲτ-Ἀλῆ-πασσᾶχὸν ἀριθμ. 23.

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΕΞΑΡΧΙΑ
ΚΑΙ
Ο ΦΑΡΟΣ ΤΟΥ ΒΟΣΠΟΡΟΥ
ἤτοι
Πρακτικὰ τῆς ὑπὸ τῆς Βουλγαρικῆς Ἐξαρχίας κινηθείσης κατὰ τὸ 1872 δίκης κατὰ τοῦ
ΦΑΡΟΥ ΤΟΥ ΒΟΣΠΟΡΟΥ
μεταφρασθέντα ἐκ τοῦ γαλλικοῦ ὑπὸ
Χ. Σ. ΣΑΜΑΡΣΙΔΟΥ
Τιμᾶται ἡμίσεως ἀργυροῦ μετζιδιέ.

Πωλεῖται παρ' ἅπασι τοῖς βιβλιοπώλαις τῆς πρωτευούσης ὡς καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τῆς ἐφημερίδος «Φάρου τοῦ Βοσπόρου».

Ὅσοι ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τῆς αὐτοκρατορίας ἢ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυμοῦσι ν' ἀποκτήσωσι τὸ ἀνωτέρω τεῦχος ὀφείλουσι νὰ προαποστείλωσι τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ, ἀπηλλαγμένον ταχυδρομικῶν τελῶν, εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀνωτέρω ἐφημερίδος φράγκα δύο καὶ ἥμισυ, ἤτοι γρόσια 13.

ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΟΥ ΝΙΟΡ

Πρό τινος ἤδη χρόνου ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Σκαρίμβα ἡ λαμπροτάτη αὕτη μυθιστορία τοῦ εὐφαντάστου γάλλου συγγραφέως Ernest Capendu.

Ἡ ὡραία αὕτη καὶ ἐπαγωγὸς συγγραφὴ διαιρουμένη εἰς τρία μέρη, ἤτοι «Τὸ μέγαρον τοῦ Νιόρ» ὁ «Βασιλεὺς τῶν ναυτῶν» καὶ ὁ «Τυμπανιστὴς» διακρίνεται διὰ τὰς δραματικωτάτας ἐν αὐτῇ καὶ περιπετειώδεις σκηνὰς ὡς καὶ διὰ τὴν καλλιέπειαν καὶ ἀκρίβειαν τῆς μεταφράσεως καὶ δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς διασκεδαστικώτατον ἀνάγνωσμα εἰς πάντα φιλαναγνώστην.

Εὑρίσκεται παρ' ἅπασι τοῖς βιβλιοπώλαις τοῦ Γαλατᾶ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τῷ κ. Γ. Σεϊτανίδῃ ὡς καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ «Νεολόγου», πωλουμένη εἰς συγκαταβατικὴν τιμήν· ἐν Σμύρνῃ παρὰ τῷ κ. Φρ. Α. Σαρίκα· ἐν Καΐρῳ παρὰ τῷ κ. Ἐπ. Ἀμαράντῳ· ἐν Χίῳ παρὰ τῷ κ. Μ. Ν. Πουλάκῃ καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παρὰ τῷ κ. Ι. Τζαγκαροσιάνῳ.

ΛΑΜΠΑΙ.

ΕΔΜΟΝΔΟΣ ΚΑΡΟΥΑΝΑ
Πρότερον Καρουάνα καὶ Στέμπα.
(Ἀγγλικὸν κατάστημα)
Ἀρ. 6, ὁδὸς Βοεβόδα, ἐν Γαλατᾷ, κάτωθεν τοῦ ἀρχαίου Χρηματιστηρίου.

Ὁ κ. Ἐδμόνδος Καρουάνα λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς πολυαριθμους αὐτοῦ φίλους, Ἄγγλους καὶ ξένους διὰ τὴν γενναίαν ὑποστήριξιν, ἣν δὲν ἔπαυσαν παρέχοντες αὐτῷ ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἤνοιξε τὸ κατάστημά του, ἐν ᾧ ὑπάρχουσιν ἀντικείμενα ποικίλα καὶ πρώτης ποιότητος. Περιπλέον δ' ἔλαβεν ἐπ' ἐσχάτων διάφορα ἀντικείμενα ἐξ ἀργύρου καὶ ἐπαργύρου, τῶν καλλιτέρων ἀγγλικῶν ἐργοστασίων, μύρα, ἰατρικά, τὰ πρὸς γραφὴν, χειρόκτια, θερινοὺς πίλους, ὑποδήματα, μαχαίρια, παντοειδῆ οἰκιακὰ σιδηρᾶ σκεύη, οἴνους ἐντὸς φιαλῶν μέχρις 25 ἐτῶν, πνευματώδη ποτά, ζῦθον, βούτυρον, χοιρομέρια, τυρὸν κτλ. Τέϊον ἐκλεκτὸν ἐσχάτως ἀποσταλὲν ἐκ Κίνας καὶ Ῥωσσίας, Πετρέλαιον καλλίστης ποιότητος μὴ καπνίζον καὶ οὐδεμίαν διαλύδον ὀσμὴν, καὶ λυχνίας (λάμπας).

ΤΟ ΑΛΗΘΕΣ ΥΔΩΡ
ΤΗΣ ΚΟΛΩΝΙΑΣ
ΤΟΥ
EAN MARIE FARINA

Εὑρίσκεται ἐν Κωνσταντινουπόλει, κατὰ τὴν ὁδὸν Γενὶ Τζαμὶ, εἰς τὴν γενικὴν ἀποθήκην φαρμάκων ὑπ' ἀριθ. 16, 18, 20, 22.

Διεύθυνσις ἐν Παρισίοις, 22, boul. Montmartre

VICHY

GRANDE-GRILLE. — Ἀμφιατικὰ πάθη. Ἀσθένειαι τῶν χωνευτικῶν ὀργάνων. Φρέατιμον τοῦ ἤπατος καὶ τῆς σπλήνας. Ἐμφράξεις viscerale χλωρικαὶ διαθέσεις, κτλ.

HOPITAL. — Πάθη τῶν χωνευτικῶν ὀργάνων, Βάρος τοῦ στομάχου. Κοπιαστικὴ χώνευσις. Ἀνορεξία δυσπεψία.

CELESTINS. — Πάθη τῶν νεφρῶν, τῆς Κύστεως, Ἀρθρίτις (ποδάγρα) Διαβήτης λευκουρία

HAUTE-RIVE. — Πάθη τῶν νεφρῶν, τῆς κύστεως, λυθίασις διαβήτης, λευκουρία ἀρθρίτις, κτλ.

Ζήτειτε τὸ ὄνομα τῆς πηγῆς ἐπὶ τοῦ ταπώματος.

Τὰ ὕδατα τῶν ἄνω πηγῶν τοῦ Vichy εὑρίσκονται παρὰ τοῖς ΚΚ. Βελιτς καὶ Σα, Β. Ζαννῆ, καὶ πάντα φαρμακοπωλεῖον καὶ φαρμακεῖον.

ΜΕΛΑΓΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

LA VELOUTINE

Κόνις ὀρυζίου εἰδικὴ, παρασκευαζομένη μετὰ βισμουθίου, καὶ ἑπομένως σωτηρίως ἐπενεργοῦσα ἐπὶ τὸ δέρμα. Προσκολλωμένη δὲ καὶ ἀόρατος οὖσα, δίδει εἰς τὴν ὄψιν νεανικὴν ἀνθηρότητα καὶ φυσικήν τινα εὐχροιαν.

CH. FAŸ Parfumeur
9, Rue de la Paix PARIS
Εὑρίσκεται παρὰ πᾶσι τοῖς ἀρωματοπώλαις καὶ κουρεῦσι.

INJECTION BROU

Ὑγιεινὴ, ἀλάνθαστος καὶ προφυλακτικὴ καὶ μόνη θεραπεύουσα ἄνευ ἐπιδοσηθητικῶν Εὑρίσκεται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεῖα τοῦ κόσμου (25 ἔτη ἐπιτυχίας). Ἐν Παρισίοις, παρὰ τῷ ἐφευρετῇ BROU, boulevard Magenta, 158.

PILULES DEHAUT

Ὅσοι γνωρίζουν τὰ Καθαρτικὰ Καταπότια τοῦ Ἰατροῦ **DEHAUT**, δὲν διστάζουν δ' αὐτὸν νὰ καθαρίζωνται ἅμα ἔχουν ἀνάγκην. Δὲν φοβοῦνται μήτε τὴν ἀηδίαν, μήτε τὴν κούρασιν, καθότι τ' ἀνάπαλιν τῶν ἄλλων καθαρτικῶν, δὲν ἐνεργοῦν καθὼς πρέπει παρ' ὅταν λαμβάνωνται μεδυναμωτικὰ φαγητὰ καὶ ποτά, ὡς ὁ Οἶνος, ὁ Καφὲς, τὸ Τέϊον. Διὰ νὰ καθορισθῇ δύναται ἕκαστος νὰ ἐκλέγῃ τὴν ὥραν καὶ τὸ φαγεῖ ὅπου εὑρίσκεται μᾶλλον ἐλεύθερος ἀπὸ τὰς ἐργασίας του. Ἡ τοῦ καθαρσίου προερχομένη κούρασις μηδενίζεται ἐκ τῆς καλῆς καὶ θρεπτικῆς ἀροφῆς, καὶ δὲν ἐμποδίζει τὴν ἐπανάληψίν του τοσάκις ἡ ἀνάγκη τὸ ἀπαιτεῖ.

Κουτίον 5 φρ. καὶ 2 φρ. 50, ἐν Παρισίοις, παρὰ τοῦ Ἰατροῦ **DEHAUT**, καὶ εἰς ὅλα τὰ Φαρμακεῖα. Ἀπαιτεῖτε ὅμως μ' ἕκαστον κουτίον τὸ ἐξ 72 Σελ. Βιβλιάριον ἐμπεριέχον ὁδηγίας εἰς πᾶσαν γλῶσσαν. Ζητήσετε τὸ ἐκ 400 Σελ. εἰς Γαλλ. γλῶσσαν Ἐγχειρίδιον τοῦ Ἰατρ. **DEHAUT**.

Ἀποθήκη παρὰ τοῖς ΚΚ. Δελλα Σουδα, Βέλιτς καὶ Σα., Κιοσβόγλου, καὶ Ζαννῆ

ΟΙΚΟΣ
BOTOT
(τὸ πέντε προϊόντα του)

ΤΟ ΑΛΗΘΕΣ ΥΔΩΡ ΒΟΤΟΤ
τὸ μοναδικὸν λευκαίνων τοὺς ὀδόντας ἐπιδοκημασθὲν παρὰ τῆς Ἰατρικῆς ἀκαδημίας τῶν Παρισίων.

Τὸ ὕδωρ Βοτὸτ εἶναι τὸ ἀποτελεσματικώτερον διὰ τὴν λεύκανσιν τῶν ὀδόντων. Εἰς γαργάρας εἶναι ἰσχυρότατον προφυλακτικὸν κατὰ τῶν πόνων τοῦ λαιμοῦ καὶ τοῦ λάρυγγος. Βοηθεῖ τὴν ὀδοντοφυΐαν εἰς τὰ παιδία.

ΚΟΝΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΟΝΤΑΣ
Τὸ πολύτιμον τοῦτο προϊὸν μεταχειριζόμενον μετὰ τοῦ ὕδατος Βοτὸτ, εἶναι ἡ ὑγιεστέρα προπαρασκευὴ διὰ τὴν ἐνδυνάμωσιν τῶν οὐλων καὶ λεύκανσιν τῶν ὀδόντων.

EXTRAIT DOUBLE
Ὑδωρ διὰ τὸν στολισμὸν ἄνευ οὐδενὸς ὀξυούχου

Σταγῶνες τινὲς χυνόμεναι εἰς τὸ ὕδωρ ζωηραίνει τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου καὶ ἀναπεμπουν ἡδυτάτην ὀσμήν.

LE SUBLIME
Ἐμποδίζει πάραυτα τὴν πτῶσιν τῆς κόμης Ἐξαλείφει τὴν πιτυρίδα. Καταπραΰνει τοὺς νευρικοὺς πόνους. Τοιαῦται εἶναι αἱ κυριώτεραι ἰδιότητες τοῦ θαυμασίου τούτου προϊόντος.

ΟΞΕΙΔΙΟΝ ΣΤΟΛΙΣΜΟΥ
Προπαρασκευὴ ἀπὸ οὐσίας καθαρὰς, φυτῶν τονικῶν, τὸ ὀξείδιον τοῦτο χαίρει ἀνεκτημίτους ἰδιότητας διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ στολισμοῦ.

Γενικὴ Ἀποθήκη, 229, rue St-Honoré, πλησίον τῆς ὁδοῦ Καστιλιώνης.
Ἀποθηκη· 18, Bd des Italiens, ἐν Παρισίοις
Ἐν Κωνσταντινουπόλει, παρὰ τοῖς κκ. Bortoli (Maison du Bon Marché), Canzuch frères, Βρετανικὸν Φαρμακεῖον. Della-Sudda, Κεντρικὸν Φαρμακεῖον. Mir et Cottereau, ἐμισρου 2 ὁδὸς Dervisch. Vélitz et Cie, ἐμισρου.

ΣΩΣΙΤΡΙΧΟΝ
Ὕδωρ τονωτικὸν τοῦ τριχοφόρου δέρματος.

Πολυπληθῶς θεραπευθεῖσαι ἐπιτευχθεῖσαι ὑπὸ πολλῶν διακεκριμένων τῆς πωτευούσης ἰατρῶν εὐαρεστηθέντων ἵνα δοκιμάσωσι τὴν ἐφεύρεσίν μου παρὰ τῇ πελατείᾳ αὐτῶν ἐνθαῤῥύνουσί με ἵνα συστήσω αὐτὴν θερμῶς εἰς πάντας τοὺς βουλομένους νὰ προφυλάξωσι τὴν κεφαλὴν ἢ τὸ γένειον αὐτῶν ἀπὸ τῆς φαλακρότητος ἐγγυόμενος περὶ τῆς ἀποτελεσματικῆς τοῦ φαρμάκου ἐνεργείας.

Τὸ Σωσίτριχον ἔχει τὰς ἑξῆς ἰδιότητας.

α') Παύει σχεδὸν ἀμέσως τὴν ἐξ ἀδυναμίας τοῦ δέρματος προερχομένην πτῶσιν τῆς κόμης καὶ τῆς γενειάδος, β') Ὅπου αἰτία τῆς πτώσεώς ἐστιν ἡ πιτυρίασις θεραπεύει ἀσφαλῶς τὸ νόσημα τοῦτο καὶ ἑπομένως παύει τὴν πτῶσιν τῶν τριχῶν. γ') Ἀποδίδει εἰς τὰς τρίχας τὴν ἀρχικὴν καὶ φυσικὴν αὐτῶν στιλπνότητα. δ') Διὰ τῆς χρήσεως τοῦ Σωσιτρίχου ἀναφύονται ἐπὶ τῶν φαλακρῶν μερῶν νέαι τρίχες τοῦθ' ὅπερ οὐδεμία ἐκ τῶν σκευασιῶν τοῦ εἴδους τούτου κατώρθωσεν ἄχρι τοῦδε.

Ν. ΘΕΩΔΩΡΙΔΗΣ, φαρμακοποιός.

Γενικὴ ἀποθήκη παρὰ τῷ ἐφευρέτῃ, Μεγάλη ὁδὸς τοῦ Πέρα ἀριθμὸς 186.
Ἀποθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει, παρὰ τοῖς κ. κ. Βέλιτς καὶ Σας, Τσοπάνογλου καὶ Σ. Θεοδωρίδου ἐν Τσουμπαλῆ.
ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ — Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης παραποιήσεως ἡ νοθεύσεως δίαν νὰ ὑπάρχῃ ὑπογραφὴ τοῦ ἐφευρέτου ἐπὶ τοῦ τραχήλου τῆς φιάλης.
ΤΙΜΗ 3 ΦΡΑΓΚΑ.

ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΜΕΤΑΞΥ
ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΑΝΑΤΟΛΗΣ, ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΠΟΝΤΟΥ ΚΑΙ ΔΟΥΝΑΒΕΩΣ.
Τακτικὴ γραμμὴ ἀτμοπλοίων τῶν κ.κ. A. Carnegie καὶ Westcott et Laurance.

Ἑβδομαδιαῖαι ἀναχωρήσεις αὐτῶν ἐκ τοῦ ἐν Λονδίνῳ Millwall διὰ Κωνσταντινούπολιν, Ὀδησσὸν καὶ Δούναβιν, λαμβάνοντα πραγματείας ἀπ' εὐθείας ἐκ τῆς Ἠπείρου δι' ἁπαντας τοὺς λιμένας τῆς Ἀνατολῆς καὶ Εὐξείνου πόντου.

Τὸ ἀτμόπλοιον Crusader ἀναχωρῆσαν τὴν 8]20 ἐ. διὰ Κωνστ]πολιν καὶ Ὀδησσὸν, ἀναμένεται ἐνταῦθα τὴν 29]10 φεβρουαρίου.

Ὑπὸ φόρτωσιν.

Τὸ ἀτμόπλοιον Uruquay.

ΕΚ NEW CASTLE.

Τὸ ἀτμόπλοιον Polam ἀναχωρῆσαν τὴν 4]16 ἐ. ἀναμένεται ἐνταῦθα τὴν 25]6 φεβρουαρίου ἐλευσομένου.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΙ ΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΝΕΟΛΟΓΟΥ.

Τὸ τυπογραφεῖον τοῦ «ΝΕΟΛΟΓΟΥ», πλουτισθὲν διὰ χυτηρίου παρισινῶν χαρακτήρων, ἀναδέχεται πᾶσαν τυπογραφικὴν ἐργασίαν ὑποσχόμενον ταχεῖαν καὶ καλὴν ἐκτύπωσιν ἐπὶ τιμαῖς συμφερούσαις.

Εἰς τὸ τυπογραφεῖον προσετέθη ἤδη καὶ λιθογραφεῖον μετὰ χρωμολιθογραφικοῦ ταχυπιεστηρίου, ἀναλαμβάνον τὴν ἐκτύπωσιν ἐγκυκλίων, συναλλαγμάτων, μετοχῶν, ἐπισκεπτηρίων καὶ πάσης ἄλλης λιθογραφικῆς ἐργασίας ἐπὶ τιμαῖς συμφερούσαις.

Vin de Bugeaud

ΟΙΝΟΣ ΤΟΝΙΚΟΟΡΕΠΤΙΚΟΣ
ΕΚ ΚΙΓΚΙΝΗΣ ΚΑΙ ΚΑΚΑΟΥ ΣΥΓΚΕΚΕΡΑΣΜΕΝΩΝ

Δυσχερῶς τοῦ στομάχου ἀνεχομένου τὴν κιγκίνην, δεινῶς, ἰατροί τε καὶ ἰόμενοι, ἐπὶ μακρὸν τὴν δυσκολίαν ταύτην ἔφερον· ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐφευρέσεως τοῦ τονικοθρεπτικοῦ ΟΙΝΟΥ τοῦ BUGEAUD, ἕνθα τὸ κάκαον, ἑνούμενον τῇ ἀγνῇ κιγκίνῃ, μετριάζει τὴν ἑαυτῆς στυπτικότητα, οὐχὶ μόνον ἡ δυσχέρεια αὕτη ἐξέλιπεν, ἀλλὰ συνάμα καὶ ἐν τῶν δεινῶν τῆς θεραπευτικῆς προβλημάτων ὁλοσχερῶς καὶ ἐπιτυχῶς λέλυται.

Αὐτοῦ μόνον καὶ οὐχὶ ἀλλαχοῦ κεῖται ἡ ἐξήγησις τῆς ἀμέτρου ἐπιτυχίας, ἣν ὁ τονικοθρεπτικὸς ΟΙΝΟΣ τοῦ BUGEAUD ἔσχε παρά τε ἰατροῖς καὶ νοσοῦσιν. Ἡ ἐπιτυχία αὕτη, ἡ πρωτοφανὴς εἰς τὰ χρονικὰ τῆς ἰατρικῆς καὶ τῆς φαρμακοποιΐας, ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν τραγοτάτην τῆς ἀπαραμίλλου δραστικότητος τοῦ πολυτίμου τούτου φαρμάκου·

Ὁ ΟΙΝΟΣ ὁ τονικοθρεπτικὸς ΤΟΥ BUGEAUD, πρὸς ὃν, ἐπὶ ἐνιαυτοὺς εἴκοσιν, οἱ ἁπανταχοῦ ἰατροὶ ὀφείλουσι χιλιάδας θεραπειῶν, ἔργον ἐγένετο σπουδαίας πραγματείας ἐν εὐνοϊκοτάταις ἐκθέσεσι πολυαρίθμων ἐπιστημονικῶν καὶ ἰατρικῶν ἑταιριῶν. Τὰ ἰατρικὰ τῆς Γαλλίας ὄργανα, ὡς ἡ Ἐφημερὶς τῶν Νοσοκομείων, ἡ Ἰατρικὴ Ἕνωσις, ἡ Ἰατρικὴ Μέλισσα, κτλ., διεκήρυξαν τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ΟΙΝΟΥ τούτου ἐπὶ πάντων τῶν λοιπῶν τονικῶν φαρμάκων, καὶ, εἰς σύστασιν αὐτοῦ, ἐδημοσίευσαν παρατηρήσεις λίαν συντελεστικὰς, ἐγκλειομένας ἐν τῷ βιβλαρίῳ τῷ συνοδεύοντι ἑκάστην τοῦ ΟΙΝΟΥ φιάλην.

Ο ΟΙΝΟΣ ὁ τονικοθρεπτικὸς ΤΟΥ BUGEAUD, ἔχων ἕδρασμα τὸν ἱσπανικὸν οἶνον, ἡδύτατός ἐστι τὴν γεῦσιν. **Καθ' ἑκάστην, οἱ** ὕπατοι τῶν ἰατρῶν, τῆς τε Γαλλίας, καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς, διορίζουσιν αὐτὸν εἰς ἴασιν νοσημάτων, ἅτινά εἰσί·

ΣΠΑΝΙΣ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ (ὀλιγαιμία)·
ΝΕΥΡΙΚΑΙ ΝΟΣΟΙ ΠΑΝΤΟΙΟΥ ΕΙΔΟΥΣ (Νευροπάθεια, Névrose), **ΛΕΥΚΟΡΡΟΙΑ**
ΧΡΟΝΙΚΗ ΔΙΑΡΡΟΙΑ, ΣΠΕΡΜΟΡΡΟΙΑΙ
ΑΙΜΟΡΡΟΙΔΕΣ ΑΔΥΝΑΜΙΚΑΙ, ΧΟΙΡΑΔΕΣ, ΣΚΟΡΒΟΥΤΙΚΑΙ ΠΑΘΗΣΕΙΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΙ ΑΝΑΡΡΩΣΕΩΣ ΕΚ ΠΑΝΤΟΣ ΠΥΡΕΤΟΥ.

Ἐπὶ δὲ πάντων, τὸ φάρμακον τοῦτο συμφέρει ἰδιαζόντως τοῖς ἀναῤῥωνύουσι, τοῖς ἀδυνάτοις τέκνοις, ταῖς ἁβραῖς γυναιξὶ, καὶ τοῖς ἐκ γείρατος ἀδυνάτοις πρεσβύταις.

Ἡ ἐξαιρετικὴ εὐδοξία, ἧς ἐπέτυχεν ὁ **ΟΙΝΟΣ Ο ΤΟΝΙΚΟΘΡΕΠΤΙΚΟΣ ΤΟΥ BUGEAUD**, δηίγειρε παρά τισι τῶν βιομηχάνων αἰσχροκερδείας πόθον, Ἑπομένως, φυλακτέον ἀπὸ πάσης σαφοῦς παραποιήσεως,
Καὶ ἀπὸ τῶν ἀπομιμήσεων τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ τίτλου, προσφερομένων παρά τινων ἀνεντρόπων μεσιτῶν.

Γενικὴ παρακαταθήκη· Φαρμακεῖον ΛΕΒΩΑΤ (LEBEAULT), 53, rue Réaumur, PARIS

Ὁ οἶνος ὁ τονικοθρεπτικὸς τοῦ Bugeaud εὑρίσκεται ἐν τοῖς πρωτεύουσι φαρμακείοις, ἔν τε τῇ Γαλλίᾳ καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ.

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ ΤΟΥΣ ΚΛΕΠΤΑΣ.

Οἱ δολερώτεροι τῶν κλεπτῶν εἶναι οἱ παραποιηταὶ οἵτινες κλέπτουσι τὴν ὑπογραφὴν καὶ τὴν ἐπιγραφὴν ἐντίμων ἐμπόρων. Πωλοῦντες συνήθως προϊὸν κακίστης ποιότητος καὶ βλαβερὸν εἰς τὴν ὑγείαν ὑπὸ περικάλυμμα ὅμοιον πρὸς τὸ τοῦ ἐφευρέτου, γίνονται αἴτιοι δυσπιστίας ἀναξίας εἰς τὸ ἐμπόρευμα.

Ἡ ΚΑΘΑΡΤΙΚΗ ΚΟΝΙΣ ΤΟΥ ROGÉ, ἰατρικὸν ἐγκεκριμένον ὑπὸ τῆς ἰατρικῆς Ἀκαδημίας τῶν Παρισίων εἶναι ἐκ τῶν συχνότερον παραποιουμένων γαλλικῶν προϊόντων ἕνεκα τῆς σημαντικῆς αὐτοῦ πωλήσεως.

Ὅπως ἀποφεύγωσι λοιπὸν οἱ ἀγορασταὶ πᾶσαν δυνατὴν σύγχυσιν ἐγένετο μεταβολή τις εἰς τὸ περικάλυμμα τῶν φιαλῶν.

Τοῦ λοιποῦ δὲν πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ΑΛΗΘΗ ἢ μόνον αἱ φιάλαι αἵτινες φέρουσιν εἰς ἑκάστην ἄκραν ἐπισφράγισμα ἔντυπον ΤΕΤΡΑΧΡΟΥΝ οὗτινος ἰδοὺ τὸ ὁμοιότυπον εἰς μέλαν.

ROB BOYVEAU LAFFECTEUR ΕΠΙΔΟΚΙΜΑΣΘΕΝ

ἐν ΓΑΛΛΙΑΙ, ΑΥΣΤΡΙΑ· ΒΕΛΓΙΩ· καὶ ΡΩΣΣΙΑι.

Ἐγχυόμενον ἀληθὲς διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἰατροῦ Giraudeau Saint-Gervais.

Μεταξὺ τῶν καθαρτικῶν τοῦ αἵματος τὸ Ἐκχύλισμα Βοαδὼ Λαφφεκτὲρ (Rob Boyveau Laffecteur) καθῆξεν πάντοτε τὴν πρώτην θέσιν, καὶ ἕνεκα τῆς διηνεκοῦς δραστικότητός του, ἀναγνωρισθείσης πρὸ τριῶν τετάρτων αἰῶνος, καὶ ἕνεκα τῆς Συνθέσεώς του ἀποκλειστικῶς φυτικῆς. Θεραπεύει ῥιζηδὸν, ἄνευ ὑδραργύρου τὰς ἐπιδερμικὰς ἀσθενείας, τὰ ἐξανθήματα, τὰς χοιράδας καὶ τὰς ἀσθενείας προερχομένας ἐκ τοκετῶν κρισίμου ἡλικίας, καὶ Κακοχυμίας.

Τὸ Ἐκχύλισμα Βοαδὼ Λαφφεκτὲρ συνιστᾶται ἰδίως κατὰ τῶν κολλητικῶν ἀσθενειῶν νέων ἢ ἀρχαίων ἢ ἀνθισταμένων εἰς τὸ Copahu, εἰς τὸν ὑδράργυρον καὶ εἰς τὸ Ἰώδιον τῆς Ποτάσης.

Γενικὴ Ἀποθήκη, 12, Rue Richer, ἐν Παρισίοις. Δισπιστεῖτε ἀπὸ τὰς παραποιήσεις.

Ἀποθήγη ἐν Κωνσταντινουπόλει, παρὰ τοῖς ΚΚ. Δελασοῦδα, Βέλιτς καὶ Σα, Ὀχανίδου, Τσοβανοπούλου, Κασσαπιανοῦ, Ἀλεκιάνου.

ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ΒΛΑΝΚΑΡ
ΙΟΔΟΥΧΟΥ ΑΝΑΛΛΟΙΩΤΟΥ ΣΙΔΗΡΟΥ
Ἐπιδοκιμασθέντα, κατὰ τὸ 1850, ὑπὸ τῆς Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας τῶν Παρισίων.

Τὰ καταπότια ταῦτα, μετέχοντα τῶν ἰδιοτήτων τοῦ Ἰοδίου καὶ τοῦ Σιδήρου, χρησιμεύουσιν ἰδίως κατὰ τῶν χοιράδων καὶ τῆς φθίσεως ἐν τῷ πρώτῳ βαθμῷ, κατὰ τῶν ἀδυναμιῶν τῆς κράσεως, ὡς καὶ κατὰ πάντων τῶν φαινομένων (χλωρώσεως ἀμενορρροίας, κτλ.) καθ' ἃς περιπτώσεις εἶναι ἀνάγκη ἀντιδράσεως ἐπὶ τοῦ αἵματος, εἴτε ὅπως ἀναλάβῃ τὴν συνήθη αὐτοῦ πλουσιότητα καὶ ἀφθονίαν, εἴτε ὅπως ἐπιφέρῃ ἢ κανονίσῃ τὴν περιοδικὴν αὐτοῦ κυκλοφορίαν

Ὁ Ἰοδοῦχος ἀκάθαρτος ἢ ἠλλοιωμένος σίδηρος εἶναι ἐπιβλαβὲς καὶ ἐξαπτικὸν ἰατρικόν.

Ἀπόδειξις δὲ τῆς καθαρότητος καὶ αὐθεντικότητος τῶν ἀληθῶν καταποτίων τοῦ Βλανκάρ, εἶναι ἡ ἐξ ἀντιδραστικοῦ ἀργύρου σφαγὶς μας, καὶ ἡ ἐνταῦθα παρατιθεμένη ὑπογραφή μας ὑπὸ πρασίνην τινὰ ἐπιγραφήν. — Δυσπιστῆτε εἰς τὰς παραποιήσεις.

Φαρμακοποιὸς, ὁδὸς Bonaparte, 40, εἰς Παρισίους.

Εὑρίσκεται παρ' ἅπασι τοῖς Φαρμακοποιοῖς

ΑΝΑΓΕΝΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΚΟΜΗΣ ΚΩΛΥΩΝ ΤΗΝ ΠΤΩΣΙΝ ΤΩΝ ΤΡΙΧΩΝ.
Λοῦσις τοῦ καθηγητοῦ Βίλσωνος.

Ἡ λοῦσις αὕτη ἥτις προώρισται ἵνα ἐξαφανίσῃ τὰς ἐπικινδύνους καὶ δηλητηριώδεις σμάδας καὶ ἄλλα πρὸς λοῦσιν φευστὰ, ἐφευρεθέντα μέχρι τοῦδε διὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς κόμης καὶ γενειάδος, συνιστάται λίαν ἕνεκα τῆς ἀβλαβοῦς αὐτῆς φύσεως καὶ τῆς δραστικότητος αὐτῆς. Προλαμβάνει καὶ ἀναχαιτίζει τὴν πτῶσιν τῶς τριχῶν, γενομένην συνεπείᾳ τοκετῶν ἢ ἀσθενειῶν. Θεραπεύει τοὺς ὑμενίσκου. (pellicules), ἀσθενείας τοῦ δέρματος καὶ κυρίας αἰτίας τῆς τῶν τριχῶν πτώσεως Ἡ καθημερινὴ χρῆσις αὐτῆς ἐμποδίζει τὴν λεύκανσιν τῶν τριχῶν, καὶ δίδει εἰς αὐτὰς τὸ τῆς νεότητος εὐλύγιστον καὶ τὴν φυσικὴν στιλπνότητα.

Καθ' ἑκάστην πρωΐαν δέον νὰ τρίβῃ τὸ δέρμα διὰ μικροῦ σπόγγου.

Τιμὴ τῆς φιάλης μετὰ τοῦ σπόγγου φράγκα 4. Εὑρίσκεται ἐν τῷ Βρετανικῷ φαρμακείῳ τῶν ἀδελφῶν κκ. Ν. καὶ Ι. Καντζούχ. Μεγάλη ὁδὸς τοῦ Πέρα, 178.

Αἱ συνδρομαὶ τοῦ «Νεολόγου» γίνονται.

Ἐνταῦθα ἐν τῷ γραφείῳ τῆς ἐφημερίδος. Ἀλλαχοῦ, παρὰ τοῖς Κ. Κ. Π Σαμακόγλου, ἐν Προύσῃ· Θεμ. Μαρίνῳ, ἐν Μιτυλήνῃ·